

Gerechtshof Arnhem - Leeuwarden

Rolzitting d.d. 9 juli 2013

Rolnr.: 200.116.703/01

MEMORIE VAN ANTWOORD

**TEVENS MEMORIE VAN GRIEVEN IN INCIDENTEEL
APPEL,**

**TEVENS INHOUDENDE WIJZIGING/VERMEERDERING
VAN EIS**

Inzake

De heer Eltjo Vos,
Wonende te Enschede,
Geïntimeerde in principaal appel,
Appellant in incidenteel appel,

Advocaat: mr. A.U. Schimansky

tegen

Chen Wey Precision Industry Co. Ltd.
gevestigd en kantoorhoudende te Dongguan, Guangdong
province, VR China,

appellante in principal appel,
geïntimeerde in incidenteel appel,

Advocaat: mr. J.F.M. Heuvelmans

Geïntimeerde in het principale appel, hierna te noemen Vos, antwoord bij zijn memorie in het hoger beroep van appellante in het principale appel, hierna te noemen CW.

Tevens stelt Vos incidenteel beroep in en vermeerdert zijn eis in eerste aanleg met provisie vorderingen, voor zover deze op grond van de uitspraak in eerste aanleg en van tussentijds door CW overgelegde omzetstaten vastgesteld kunnen worden, alsmede een hernieuwd bevel tot overlegging van bescheiden op straffe van een (hogere) dwangsom teneinde aanvullende provisie vorderingen te kunnen achterhalen.

A. ANTWOORD IN HET PRINCIPALE APPEL

1. Procesdossier

Vos stelt voorop dat het door CW in productie 3 grieven overgelegde procesdossier onvolledig is. De bij dagvaarding overgelegde producties ontbreken en de pleitnota van Vos wordt niet overgelegd.

Bijgaande legt Vos de uitspraak van 17 juli 2012 met exploit van betekening van 23 oktober 2012 in **productie 19** over alsmede een volledig procesdossier in **productie 20**.

2. Omvang hoger beroep

CW richt geen grief tegen de uitspraken in eerste aanleg voor zover de kantonrechter terecht heeft geoordeeld:

“Veroordeelt Chen Wey om, tegen behoorlijk bewijs van kwijting aan Vos te betalen het bedrag van € 7.644,04 wegens vergoeding van kosten, vermeerdert met wettelijke handelsrente op jaarbasis vanaf 21 juli 2009 tot aan de dag der algehele voldoening, voor zover dit bedrag niet vóór de uitspraak door verrekening met een vordering van Chen Wey op Red-D B.V. teniet is gegaan;”

Deze vordering valt derhalve buiten de devolutieve werking van haar beroep.

FEITEN

3. Geen nieuwe omzet door Huang

CW stelt ten onrechte dat het genereren van (nieuwe) omzet zou zijn aangetrokken met de komst van Huang, terwijl Vos er niet in geslaagd zou zijn de dalende omzet op te vangen.

CW betreft te pas en te onpas de economische crisis bij deze zaak, zonder enige onderbouwing met cijfers of verkoopactiviteiten. Vanzelfsprekend bestaat er een relatie tussen de mondiale economie en de omzetontwikkeling van CW, het kan echter niet zo zijn dat omzetsdalingen bij een krimpende economie aan Vos wordt verweten en herstel als de economie aantrekt de verdienste van Huang moet zijn.

De stelling dat Huang wegens dalende omzetten zou zijn aangenomen is om verschillende redenen hoogst onwaarschijnlijk en het is veel aannemelijker dat Huang als bezetting voor een nieuwe fabriek van CW in Taiwan is aangenomen.

Vos heeft de omzet van CW in slechts twee jaar tijd van 700.000 USD naar meer dan 3.000.000 USD doen groeien en wel in een periode van geringe economische groei. Deze groei heeft zich tot 2010 voortgezet, met een economische dip door de crises vanaf september 2008 tot juni 2009. Bij het einde van de agentschap van Vos in juli 2009 was de omzet al weer hersteld en op recordhoogte (nr 5.5 CvR en **productie 18 CvR**). Huang kwam pas in april 2009 in dienst en is in het jaar 2010 niet in staat gebleken verdere groei te realiseren, ondanks het stevige herstel van met name de Duitse economie, waar de grootste klanten van CW in Europa gevestigd zijn. Met haar omzetstaten in productie 7 grieven wil CW zelfs doen geloven dat de omzet zienderogen afneemt, ondanks dat Huang nog steeds bij CW in dienst is.

Dat Huang "nieuwe" omzet zou hebben gegenereerd om dalende omzetten op te vangen is een fabeltje en Vos verneemt met belangstelling welke nieuwe klanten Huang voor CW zou hebben aangetrokken. In 2010 is dat er in ieder geval slechts één geweest (**productie 18**, Accuritas), terwijl Vos het klantenbestand van CW in zijn werkgebied van 12 klanten per 6 april 2006 naar 42 klanten per 20 juli 2009 heeft weten uit te breiden (hierover meer bij "ad grief 4"). Als de gegevens in productie 7 en 8 grieven moet worden geloofd, blijkt Huang zelfs niet in staat de omzet met de bestaande klanten van CW op peil te houden.

Met zekerheid weet Vos dat Huang vanaf zijn komst in april 2009 tot aan het vertrek van Vos nog in juli 2009 geen wezenlijke bijdrage tot omzetstijgingen heeft geleverd. Ten eerste omdat Vos in mei 2009 met Huang een zakenreis heeft ondernomen om Huang wegwijs te maken op de Europese markt en hem bekend te maken met de eisen die klanten aan producten stellen, aangezien het Huang aan technische deskundigheid en ervaring ontbrak. Ten tweede omdat Vos tot 21 juli 2009 nog steeds de contacten met klanten onderhield en ten derde omdat het werven van nieuwe klanten in de niche markt van CW de nodige tijd en inspanning vergt, zoals onder 6.2 van de dagvaarding uiteengezet.

Met de omzet die Vos voor CW heeft gerealiseerd, heeft CW - ondanks de crisis - in 2009 een nieuwe fabriek in Taiwan gebouwd. Het kan geen toeval zijn dat Huang in exact dezelfde periode aangenomen werd waarin ook met de bouw van de nieuwe fabriek een aanvang is gemaakt (zie o.a. de mail van 17 juli 2009 in productie 13: "...*But we are really short on funds for new factory building*"). Huang brengt de meeste tijd door in deze fabriek, die zich niet eens op de Europese markt richt, aangezien de meeste producten voor Europa uit de fabriek van CW in China komen. Verder werd al in 2008 Doris Lin aangenomen om de "overseas" verkoopafdeling in China onder haar hoede te nemen en zij vervult die functie nog steeds. In oktober 2009 introduceerde CW de heer Werner Krempel als nieuwe agent bij haar Europese klanten (**productie 21**).

Vos verwijst naar zijn stellingen in eerste aanleg in nr. 6.2 dagvaarding, nr. 5.5 en 11.1 en 11.2 CvR, die hij hier als herhaald en ingelast wenst te beschouwen, wat betreft de omzet ontwikkeling, de vereiste inzet voor het binnenhalen van nieuwe klanten en de onervarenheid en ondeskundigheid van Simon Huang.

4. Geen beëindiging door Vos per direct op 20 juni 2009

CW stelt dat de overeenkomst op 20 juni 2009 zou zijn beëindigd. Dat is in meerdere opzichten onjuist.

Ten eerste noemt CW abusievelijk 20 juni 2009, maar haar betoog ziet op een brief van Vos die van 22 juni 2009 dateert.

Ten tweede heeft Vos de overeenkomst zeer zeker niet per direct opgezegd. Vos handhaaft zijn stellingen in nr. 5.4 CvR, die hij hier als herhaald en ingelast wenst te beschouwen.

In de na opzegging gevoerde onderhandelingen heeft CW nog zelf het standpunt ingenomen dat de overeenkomst per 21 juli 2009 beëindigd was en wilde tot en met 31 juli 2009 nog regulier afrekenen en pas vanaf 1 augustus 2009 tot en met juli 2014 volgens de 3% regeling, zie **productie 10 CvR**: e-mails van 4 augustus 2009, "*Our cooperation has been terminated on 21st Jul. formally, so previous commission calculation will be end on 31st Jul.*" en e-mail van 6 augustus 2009 "*Validity of The Agreement: 1 August 2009 to 30 July 2014*").

5. Geen beëindiging werkzaamheden per direct

Vos betwist met klem dat hij zijn werkzaamheden op 22 juni 2009 met onmiddellijke ingang gestopt zou hebben.

Het tegendeel is waar, in de periode tussen 22 juni en 20 juli 2009 heeft Vos gewoon doorgewerkt, opdat klanten geen hinder zouden ondervinden van het gerezen meningsverschil tussen partijen, juist omdat Vos evenals CW heeft getracht om in onderling overleg tot een oplossing te komen.

Met e-mail d.d. 25 juni 2009 (productie 5 CvA) heeft Vos op aanvraag van CW uitdrukkelijk bevestigd dat hij zijn werkzaamheden zou voortzetten (zie nr. 2. en 3. van deze e-mail).

Van zijn werkzaamheden tussen 22 juni en 21 juli 2009 getuigen niet alleen zijn orderlijsten van juni en juli 2009 (**productie 7 CvR**), de order van ITB d.d. 20 juli 2009 (**productie 7 b CvR**), maar tevens 268 werk gerelateerde e-mails, die Vos in de periode vanaf 20 juni tot 21 juli van klanten en van CW heeft ontvangen, (**productie 22**, bladzijde 1), en 262 e-mails die Vos aan CW heeft gestuurd (zie overzicht verzonden items in **productie 22**, bladzijde 2 t/m 7) en nog veel meer e-mails van Vos aan klanten. Uit afzender, ontvanger en/of onderwerp valt onmiskenbaar op te maken dat het overgrote deel van de aan CW gezonden mails niet over het ontstane geschil ging, maar over het alledaagse werk.

De e-mail van 20 juli 2009, waarin CW (en niet Vos!) de samenwerking per direct beëindigde, **productie 5 CvR**, werd opgevolgd door een e-mail van CW op 22 juli 2009 aan alle klanten, waarin zij de beëindiging verkondigde en haar klanten verzocht voorts alle communicatie rechtstreeks tot CW te richten, (**productie 23**, bladzijde 1). Daarmee heeft CW de deur definitief dichtgegooid en een onomkeerbaar proces in gang gezet. Na de mededeling aan alle klanten bleef Vos buiten beeld, zoals CW dat wenste, maar gaf nog steeds keurig alle berichten van klanten aan CW door, die abusievelijk niet door CW geïnformeerd waren of toch nog contact via Vos zochten, voor het laatst op 1 november 2009, (**productie 23**, bladzijde 2).

6.

Vos betwist uitdrukkelijk dat hij zou hebben berust in de onmiddellijke ingang van de opzegging door CW van 20 juli 2009. Deze stelling is volledig uit de lucht gegrepen en door CW met niets onderbouwd. CW voldoet al niet aan haar stelplicht.

Vos heeft bij schrijven van 23 september 2009 bezwaar aangetekend tegen niet inachtneming van het wettige opzegtermijn, (**productie 16**) en het door ondergetekende opgestelde schikkingsvoorstel van Vos van 19 november 2009 (productie 9 CvA) nam inachtneming van een redelijke opzegtermijn door CW tot uitgangspunt, hetgeen voor CW echter geheel niet bespreekbaar bleek te zijn.

CW hield bij deze onderhandelingen zelf als einddatum altijd 31 juli 2009 aan en niet 20 of 22 juni 2009 (zie productie 8 CvA en **productie 10 CvR**).

7.

Vos zal zich in hoger beroep bij het oordeel van de kantonrechter neerleggen dat hij met zijn brief van 22 juni 2009 de agentuurovereenkomst heeft opgezegd, ook al was het toen zijn bedoeling om met deze zet de rol van Huang ter discussie te stellen en een verbeterde samenwerking in de toekomst uit te lokken.

Vos betwist echter vooralsnog met klem dat hij met onmiddellijke ingang zou hebben opgezegd of dat hij zijn werkzaamheden per direct zou hebben gestaakt. De opzegging door Vos zette op 22 juni 2009 een wettelijke redelijke opzegtermijn in gang. De opzegtermijn bedroeg vijf maanden tegen het einde van de kalendermaand, nu de agentuurovereenkomst op 22 juni 2009 al langer dan drie jaar voortduurde, art. 7:437 lid 1 BW.

De opzegging door Vos zou de agentuurovereenkomst aldus m.i.v. 1 december 2009 hebben beëindigd, ware het niet dat CW op 20 juli 2009 de overeenkomst uitdrukkelijk per direct en derhalve zonder inachtneming van een opzegtermijn had beëindigd. CW heeft de al door Vos in gang gezette opzegtermijn van vijf maanden met vier maanden ingekort en is daarvoor schadeplichtig.

8. Afrekening tijdens uitvoering van het contract tussen Vos, Red-D en CW

CW stelt dat Vos eerder altijd met maandelijkse verzamelstaten genoegen nam op basis waarvan hij zijn provisie heeft berekend en aan CW heeft gefactureerd. Ook stelt CW dat Red-D haar altijd meteen betaalde en dat ook CW altijd meteen aan Vos betaalde.

Dat is niet juist.

In het prille begin verstrekke CW - veelal met vertraging - overzichten van orders en facturen aan Vos en Vos berekende zijn provisie en stuurde een factuur, die, wederom veelal met enkele maanden vertraging, door CW betaald werd. Op die manier werd de provisie voor april 2006 t/m maart 2007 afgerekend, zie **productie 8 CvR**. Voor het laatst factureerde Vos zijn provisie op 20 juni 2007 voor de maanden februari en maart 2007. In diezelfde periode heeft Red-D b.v. slechts één enkele rekening van CW ontvangen en in mei 2007 betaald.

Al sedert juni 2007 hebben partijen niet meer tussentijds afgerekend, maar per kalenderjaar alle vorderingen tussen Vos, Red-D en CW in onderling overleg berekend, vastgesteld, in een balans ingesteld en over en weer verrekend, zie **productie 8 CvR**. De eerste balans over 2007 resulteerde in slotsaldo van € 63.033,07 ten gunste van Vos en kwam per 1 juli 2008 definitief vast te staan. Dat saldo heeft CW nooit aan Vos betaald, het werd als beginbalans in de balans over 2008 ingesteld. De balans over 2008 werd pas per 17 april 2009 vastgesteld, met het bekende saldo van min € 12.647,00 ten gunste van CW.

Zodoende heeft CW al sinds juni 2007 geen provisie meer aan Vos overgemaakt en ook Red-D b.v. heeft sinds mei 2007 geen betalingen meer aan CW verricht.

9. geen bindende afspraken over afrekening

Anders dan CW kennelijk meent, vormt de gang van zaken bij de provisie afrekeningen tijdens de uitvoering van de overeenkomst geen bindend uitgangspunt voor de maandelijks verschuldigde afrekening en betaling op grond van de 3% regeling.

De praktijk in het verleden berustte op wederzijds vertrouwen en een zekere mate van controle. CW verstrekke over het algemeen juiste en redelijk volledige opgaven en Vos onderhield de klantencontacten en kon via navraag bij CW onregelmatigheden in de door CW verstrekke opgaven verifiëren. Vos en CW eisten geen tussentijdse betalingen en stelden alle vorderingen over en weer in goed overleg na afloop van het kalenderjaar vast.

CW heeft deze praktijk verbroken door op 17 juli 2009 betaling van Red-D op te eisen, door Vos de mogelijkheid tot controle te ontnemen door op 22 juli 2009 (**productie 23**) alle klantencontacten naar zich toe te trekken en door op 6 augustus 2009 aan Vos zonder enige onderbouwing een absurd laag provisie bedrag over de periode januari t/m juli 2009 op te geven (**productie 10 CvR**), terwijl dit bedrag maar liefst drie keer zo hoog had moeten zijn, zoals inmiddels ook uit haar eigen berekening in productie 8 grieven blijkt.

De afrekening in het verleden hield nooit in, dat Vos met erkenbaar onjuiste opgaven van CW verplicht genoeg diende te nemen, zonder enige zicht op de maandelijks ingenomen orders van klanten. De afrekening in het verleden hield nooit in dat Red-D alle facturen van CW meteen moest betalen, terwijl Vos met zijn provisie vorderingen tot het opmaken van de jaarlijkse balans moest wachten en genoeg moest nemen met hetgeen CW bereid was aan hem toe te kennen.

Het "genoegen nemen" van Vos in het verleden schept geen verplichting voor de toekomst, met name gezien het in het verleden gekweekte vertrouwen in de juistheid van de opgaven door CW meteen na beëindiging op zo ernstige wijze is geschonden.

10. Vorderingen van CW op Red-D b.v.

CW stelt ten onrechte in nr. 6 en 10 grieven, dat Vos bedragen bij klanten van CW geïncasseerd zou hebben of spreekt van "achtergehouden gelden" door of "ingehouden provisie" door Vos/Red-D. Dat is onjuist. Vos heeft nooit klantengelden geïncasseerd of onder zich gehad. Red-D b.v. heeft betalingen van klanten ontvangen, maar niet in opdracht of als agent van CW, maar voor eigen rekening.

Sommige klanten, zoals Hasco en OBE, wensten geen goederen bij een buiten de Europese Unie gevestigd bedrijf af te nemen. Om die reden leverde CW goederen aan Red-D en Red-D verkocht de goederen door aan deze klanten. Bij de klant Hasco kocht Red-D bovendien nog producten van derden in om een compleet eindproducten te kunnen leveren en voerde een eindcontrole uit. De leveringen factureerde Red-D aan deze klanten en ontving betalingen van deze klanten derhalve voor eigen rekening en niet voor rekening van CW.

Het betreft derhalve geen achtergehouden of ingehouden gelden van CW, maar vorderingen van CW op Red-D uit leveringen van CW aan Red-D b.v. (zie factuuroverzicht **productie 24**).

Red-D b.v. beriep zich daartegen op verrekening met een tegenvordering en betwiste bovendien de opeisbaarheid van de vorderingen van CW. Zoals hiervoor uiteengezet, betaalde Red-D al sinds mei 2007 de facturen van CW niet meer, omdat partijen alle vorderingen over en weer aan het einde van het boekjaar in een doorlopende balans tussen Vos, CW en Red-D meenamen en verrekenden, voor het laatst nog in april 2009 over het jaar 2008. Red-D b.v. schortte haar betalingen derhalve terecht op.

Hoe dan ook, voor zover CW met haar stellingen bij vorderingen van CW op Red-D b.v. aanhaakt, dienen deze in de procedure tussen CW en Vos buiten beschouwing blijven. Het staat immers als een paal boven water dat CW haar onmiddellijke beëindiging van de agentuurovereenkomst met Vos niet kan rechtvaardigen met een mogelijk geschil over de opeisbaarheid van haar vorderingen op Red-D b.v..

Bij akte van 27 juni 2013 lijkt CW – naar Vos begrijpt - wettelijke rente over haar vorderingen op Red-D b.v. te vorderen vanaf 1 januari 2009. Allereerst is Red-D in deze procedure geen partij.

Ook al was Red-D wel partij kan CW een reconventionele vordering niet voor het eerst in hoger beroep instellen. Tenslotte kan over de vorderingen van CW tegen Red-D geen rente vanaf 1 januari 2009 lopen omdat het facturen betreft waarvan de eerste betaaltermijnen pas in mei 2009 verliepen en de laatste pas in november 2009. Zoals gezegd, stelden partijen de vorderingen van CW op Red-D altijd in een balans en de slotbalans over 2009 is tot op heden nog niet vastgesteld, juist omdat CW weigert hieraan mee te werken.

Vos handhaaft zijn stellingen en verweren in nr. 4 en 12 CvR, die hij hier als herhaald en ingelast wenst te beschouwen.

11. Geen onmogelijkheid tot overlegging van bescheiden

Haar volmondige toezegging om de 3% regeling in alle redelijkheid te willen nakomen ging bij CW van meet af aan gepaard met het verstrekken van absurd lage omzetgegevens aan Vos (productie 8 CvA) en de rigoureuze weigering afschriften van orders, leverbewijzen en facturen te verstrekken, teneinde Vos in staat te stellen de door CW daadwerkelijk gefactureerde omzet te achterhalen. Ook in hoger beroep blijft CW weigeren om aan het rechterlijk bevel van 17 juli 2012 te voldoen en de daar genoemde bescheiden aan Vos over te leggen.

In hoger beroep vult CW haar stellingen aan en betoogt dat doorgaans alle Chinese bedrijven orderformulieren, facturen en betaalbewijzen na een korte periode al zouden vernietigen "omdat die administratief van geen waarde zijn". Dat is uiteraard faliekante onzin en Vos betwist met klem het hier geponeerde beleid van CW om haar papieren administratie al korte tijd na uitlevering of betaling te vernietigen, daarvan kan geen sprake zijn, laat staan dat zulks tot de gebruikelijke praktijk in China zou behoren.

Vos legt verklaringen van Chinese zakenrelaties over die op navraag van Vos bevestigen dat zij hun papieren administratie 3 jaar, 5 jaar of zelfs langer bewaren, **productie 25**. Dat is ook in hun eigen belang, aangezien hun klanten in Europa gevestigd zijn en zij bij procedures bij Europese gerechten betrokken kunnen worden - net als CW nu.

Dat Vos zou hebben geweten dat CW haar bescheiden niet zou bewaren is pertinent onjuist. Tijdens de uitvoering van de overeenkomst was CW namelijk altijd in staat gebleken facturen en orders uit verleden boekjaren te produceren. Zie **productie 26**: een e-mail van 23 januari 2008 over een factuur uit juni 2005, een e-mail van 10 januari 2008 met facturen in de bijlage tot bijna één jaar terug, en een e-mailwisseling met FCI Frankrijk van 13 en 15 januari 2007, waarin de klant zelfs aangeeft, dat CW niet alle facturen tot meer dan één jaar terug hoefde te sturen, zoals in de bijlage geschied, maar alleen de openstaande facturen.

CW zelf levert in productie 4 grieven meteen het ultieme tegenbewijs door orderformulieren en bankinformatie uit 2006 over te leggen. Het is op zijn zachtst gezegd opmerkelijk, dat de in productie 4 overgelegde stukken aan het beweerde vernietigingsbeleid van CW wisten te ontsnappen, terwijl de stukken die Vos voor de berekening van zijn provisie nodig heeft en die hij sinds 2009 herhaaldelijk van CW vordert zonder uitzondering vernietigd zouden zijn.

Ook al zou CW de gevraagde stukken niet hebben bewaard (quod non!), zou dat feit niet leiden tot de hier geponeerde onmogelijkheid. De klanten van de klantenlijst zijn immers allen in Europa gezeteld en wel degelijk onderworpen aan wettelijke eisen om hun administratie te bewaren, minimaal vijf jaar, soms langer. CW had zich bij haar klanten afschriften van orders, leverbewijzen, facturen en betaalbewijzen kunnen verschaffen. In het tijdsperk van pdf-scan en e-mails had CW e.e.a. ook zonder meer binnen het gestelde termijn van twee maanden na uitspraak kunnen bewerkstelligen. Op deze eenvoudige manier om zich de gevraagde bescheiden alsnog te verschaffen heeft ondergetekende CW bij brief d.d. 4 oktober 2012 gewezen en alsnog tot overlegging gesommeerd tot 31 oktober 2012, zonder reactie (**productie 27**). Op deze manier heeft Vos op aanvraag afschriften van 32 opdrachten van de klant CH-TECH verkregen, die hij in **productie 46** in het geding brengt.

De weigering van CW om het rechterlijke bevel van 17 juli 2012 na te komen, berust overduidelijk op onwil en niet op onmogelijkheid.

Anders dan CW in nr. 42 grieven stelt, heeft CW bij de kantonrechter met geen woord gerept over het hier geponeerde beleid van kortstondige vernietiging van haar papieren administratie. Deze stelling behoorde niet tot haar verweer in eerste aanleg. Pas met brief van 6 september 2012 – na uitspraak in eerste aanleg! - heeft CW via haar raadsheer voor het eerst geroepen, dat zij haar boekhouding niet zou bewaren en daarom met omzetstaten zou volstaan en dat e.e.a. in China gebruikelijk zou zijn (**productie 28**).

12. Geen gewichtige redenen

CW voert voor haar weigering tot exhibitie geen gewichtige redenen in de zin van art. 843a lid 4 Rv aan.

Feitelijk komt het verweer van CW erop neer dat zonder een non-concurrentie beding tot juli 2014 niet van haar kan worden gevegd afschriften van bescheiden te verstrekken, maar wel niet onderbouwde omzetstaten. Dat snijdt geen hout. Voor een concurrent maakt het geen verschil of hij alleen omzetstaten per klant ontvangt of tevens afschriften van orderformulieren en facturen, mits uiteraard de verstrekte omzetstaten juist en volledig zijn. CW vraagt derhalve niet om bescherming tegen concurrentie of geheimhouding van gevoelige informatie, maar om bescherming tegen controle van verstrekte informatie op juistheid en volledigheid.

Het belang van CW om tegen controle van haar opgaven te worden beschermd, weegt niet op tegen het belang van Vos om de hoogte van zijn provisie vorderingen te achterhalen.

Het zogenaamde onvermogen van CW staat bovendien haaks op haar betoog dat zij haar verplichtingen tot exhibitie niet zal accepteren, totdat Vos zich aan een non-concurrentie beding tot juli 2014 onderwerpt. Dat laatste houdt immers in dat CW in dat geval wel degelijk in staat zou zijn de gevraagde stukken te verstrekken.

Vos handhaaft het in eerste aanleg gevoerde verweer tegen een na-contractueel non-concurrentie beding en wenst al hetgeen hij daartoe heeft gesteld in deze als herhaalt en ingelast te beschouwen, met name nr. 7 CvR.

13. Geen beroep op onmogelijkheid of bewijsnood

Tenslotte kan CW zich in redelijkheid niet beroepen op enige onmogelijkheid – ook al zou deze bestaan (quod non!) - omdat zij deze onmogelijkheid tegen beter weten in zelf zou hebben veroorzaakt.

CW bevestigt in nr. 11 van haar grieven dat Vos na beëindiging de overeenkomst “*begon...eisen te stellen aan de documentatie om de provisie te kunnen berekenen*” en niet meer akkoord ging met verzamelstaten van omzetgegevens. Dat was weliswaar in juni 2009 nog niet aan de orde, zoals CW meent, maar pas vanaf augustus 2009. Op 6 juli 2009 informeerde Vos via e-mail bij sales assistente Gladys naar de verkopen in juni 2009, **productie 29**, toen had Vos nog vertrouwen in een voortzetting van de samenwerking en in een correcte afrekening door CW. Op 6 augustus 2009 ontving Vos van Huang een veel te lage opgave voor provisie (productie 8 CvA) en vroeg daarom op 7 augustus 2009 aan sales assistente Gladys een overzicht van de orders in juli 2009, **productie 29**, die hij ook nog heeft ontvangen en in **productie 7a** en **7b** heeft overgelegd. Op 27 augustus 2009 klaagde Vos over een ontbrekende order van ITB in het overzicht van juli 2009. Direct na beëindiging van de overeenkomst was er zodoende al een discussie over de juistheid en volledigheid van de door CW verstrekte gegevens. Op 13 september 2009 herinnerde Vos CW aan haar gegeven toezegging om telkens binnen één week na afloop van iedere maand informatie over orders te verstrekken en dat hij over augustus 2009 nog niets had ontvangen, **productie 29**. Met brieven van 14 en 23 september en 8 oktober 2009 heeft Vos CW tot afrekening gesommeerd (**productie 2** en **16**).

CW was zodoende al kort na beëindiging gewaarschuwd dat Vos voor de provisie afrekening in de toekomst geen genoegen meer nam met verzamelstaten of een jaarlijkse slotbalans, maar een maandelijks afrekening met onderbouwing verwachtte. CW behoorde daaruit in redelijkheid te begrijpen dat tussen partijen een geschil was ontstaan over de verschuldigde provisie en dat zij orders, leverbewijzen en facturen desgevraagd in kopie moest kunnen overleggen om haar opgaven te onderbouwen en bewijs te leveren.

Na enkele maanden zonder succes schikkingsonderhandelingen te hebben gevoerd, heeft ondergetekende bij concept-dagvaarding een opgave met de daarbij horende bestellingen, leveringen en facturen gevorderd (nr. 4.3), toen nog voor de maanden augustus t/m november 2009 en deze concept-dagvaarding met vertaling met e-mail van 6 mei 2010 aan CW gestuurd (**productie 30**). Vanaf dat moment kon CW niet meer in dubio zijn dat zij het hier geponeerde vernietigingsbeleid niet langer mocht voortzetten.

Dat CW haar verplichting tot het verstrekken van de gevraagde bescheiden niet wil aanvaarden, neemt niet weg dat zij wist oftewel in redelijkheid behoorde te begrijpen, dat orderformulieren, leverbewijzen en facturen aan klanten waarop Vos aanspraak maakte hun “administratieve waarde” behielden totdat het geschil met Vos was beslecht. CW diende haar

(beweerdelijk) beleid van kortstondige vernietiging dan ook bij te stellen, om tot nakoming en tevens bewijslevering omtrent klanten en gefactureerde omzet in staat te zijn en kan zich niet in redelijkheid beroepen op onmogelijkheid of bewijsnood. Een vernietiging van stukken op grond waarvan nog gedurende vijf jaar vorderingen moesten worden berekend, strekt ook niet slechts tot een gebrek van eigen zorgvuldigheid, maar tot opzettelijk vernietiging van bewijsmiddelen.

Op zijn minst had de uitspraak van 17 juli 2012 CW ertoe moeten aanzetten alle tot dan toe nog voorhanden bescheiden te bewaren, geen enkele order of factuur meer te vernietigen en afschriften daarvan maandelijks voortgezet aan Vos te sturen. Voor zover CW orderformulieren en facturen nog na 17 juli 2012 tot en met heden voortgezet wil hebben vernietigd, handelde zij opzettelijk in strijd met het rechterlijke verbod en kan zij zeer zeker geen beroep doen op onmogelijkheid, maar dient de verbeurde dwangsom en tevens de door haar veroorzaakte bewijsnood aan de zijde van Vos volledig voor haar rekening te nemen.

Het door CW ingenomen standpunt laat geen andere conclusie toe, dan dat CW zich simpelweg niets aantrekt van het rechterlijke bevel van 17 juli 2012, aangezien Huang als vanouds zijn eigen regels volgt, en dat de opgelegde en inmiddels verbeurde dwangsom van € 50.000,00 voor CW geen prikkel is geweest om aan haar exhibitieverplichting te voldoen. Aangezien de in eerste aanleg opgelegde dwangsom overduidelijk te laag was om indruk te maken op CW zal Vos in incidenteel appel opnieuw een rechtelijk gebod eisen met een dwangsom van € 150.000,00.

14. Verstrekte gegevens en correspondentie na uitspraak

Anders dan CW in nr. 12 grieven stelt heeft CW pas op 13 september 2012 en niet al vóór de uitspraak in mei 2012! omzetstaten aan Vos verstrekt en uiteraard op grond van de uitspraak voor de 30 klanten van zijn klantenlijst. De omzetstaten ontving Vos in een compleet andere (digitale) vorm dan voorheen gebruikelijk, waardoor Vos de staten alleen handmatig kon sorteren.

Vos heeft er meteen werk van gemaakt en de omzetstaten vergeleken met omzetgegevens vanaf die hij van CW had ontvangen vanaf januari tot juli 2009 (**productie 7 en 7b**) en met omzetgegevens vanaf december 2009 t/m december 2010 die hij van sales assistente Gladys met e-mail van 7 augustus 2011 had ontvangen (**productie 18 en 18a**). Al snel kwam Vos tot de conclusie dat de gegevens die Gladys had verstrekt over de periode december 2009 t/m december 2010 gemiddeld 30-40% hoger uitkwamen dan de omzetstaten van CW in september 2012.

Met schrijven van 17 september 2012 heeft Vos zich tot Mr. Hsieh gewend om de balans op te maken en over de foutieve opgave tot en met april 2012 en de resterende periode tot en met juli 2014 een minnelijke oplossing te bereiken (**productie 31**). Vos stelde zijn daadwerkelijk verdiende provisie op een bedrag van € 175.000,00 voor de 29 maanden vanaf december 2009 t/m april 2012 en berekende zijn provisie voor de resterende 27 maanden tot juli 2014 op

ongeveer € 162.000,00. Hij vroeg aan CW om betaling van een eenmalig bedrag of om alsnog alle facturen en opdrachtformulieren over te leggen om een correcte berekening mogelijk te maken.

Simon Huang reageerde namens CW op 11 oktober 2012 op deze brief en viel meteen terug in zijn oude patroon van vóór de uitspraak van 17 juli 2012 door te roepen dat de provisie niet over de gefactureerde verkoopomzet berekend zou moeten worden, maar over hetgeen CW van klanten naar aanleiding van deze facturen daadwerkelijk aan betalingen zou hebben ontvangen (**productie 32**: punt 1, eerste zin).

Juist dat standpunt had de kantonrechter ter comparitie op 8 maart 2012 nog uitdrukkelijk aan de orde gesteld en het was Simon Huang geweest, die op navraag van de rechter heeft geantwoord dat de provisie over het factuurbedrag ("invoice") moest worden berekend en niet over ontvangen betalingen. Ondergetekende drong erop aan dat Huang zijn antwoord op deze vraag nog eens duidelijk herhaalde, om een misverstand uit te sluiten. Dat Huang hierop al zes maanden later weer terugkomt, is kenmerkend voor de manier waarop Huang zich in alle onderhandelingen tussen Vos en CW mengt en alle pogingen van Vos om tot een minnelijke oplossing te komen telkens weer in de kiem worden gesmoord. Vos zal zijn eis in eerste aanleg vermeerderen en een verklaring voor recht vragen om deze kwestie voor goed te beslechten.

Nadat de termijn van twee maanden na uitspraak was verstreken, heeft ondergetekende met brief van 4 oktober 2012 (**productie 27**) verklaard dat CW tot nakoming van het rechterlijk bevel niet met het verstrekken van omzetstaten kon volstaan en sommeerde tot overlegging van de gevraagde bescheiden uiterlijk tot 31 oktober 2012. Tevens wees ondergetekende erop dat het op de weg van CW lag om zich de gevraagde stukken desnoods bij haar klanten te verschaffen en dat Vos geen verplichting aanvaardde zelf de niet-onderbouwde omzetgegevens bij de klanten van CW te verifiëren, zoals Huang dat aan Vos had meegegeven (**productie 32**, onder nr. 1 laatste zin.).

Met e-mail van 15 oktober 2012 (**productie 33**) heeft Vos aan CW laten weten dat hij de ontvangen omzetstaten steekproefsgewijs had onderzocht en daarbij zo ernstige en dure fouten in het voordeel van CW had geconstateerd, dat hij nader onderzoek zinloos achtte en ook af zou zien van de door Huang voorgestelde verificatie door Vos bij klanten.

Op 23 oktober 2012 werd de uitspraak van 17 juli 2012 via parket te Almelo aan CW betekend, met bevel tot nakoming van het rechterlijk gebod.

Met brief van 25 februari 2013 (**productie 34**) heeft ondergetekende CW gesommeerd om de op 4 oktober 2012 opgemaakte balans te erkennen en voor de periode vanaf mei 2012 t/m januari 2013 de provisie afrekeningen te verstrekken, alsmede afschriften van orders en facturen ter onderbouwing, uiterlijk tot 15 maart 2013. Tevens deelde zij mede dat de dwangsom inmiddels tot aan het maximum was verbeurd en sommeerde CW tot betaling van het bedrag van € 50.000,00 tot uiterlijk 15 maart 2013, onder stuiting van de verjaring, **productie 34**.

Op 27 juni 2013 heeft CW voor het eerst omzetstaten in het geding gebracht. Daarbij heeft zij enkele fouten die Vos met e-mail van 15 oktober 2012 had meegedeeld hersteld, maar niet alle fouten. De gegevens strekken nu al tot en met maart 2013, de omzet van april en mei 2013 ontbreekt. Daarbij ontbreken echter een groot aantal order- en factuurnummers, voor twee klanten ontbreken alle orders, en CW blijft de provisie op nihil stellen voor orders waarvoor zij (nog) geen betaling heeft ontvangen of voert deze orders geheel niet op (zie hierover uitvoerig onder nr. 58).

15. Niet verplicht tot contra-onderbouwing

Vos wijst iedere verplichting om een "contra-onderbouwing" aan CW te verstrekken met nadruk van de hand. Een contra-onderbouwing door Vos vergt logischerwijze dat er al een volledige onderbouwing door CW is verstrekt. Tot op heden heeft CW haar opgaven geheel niet onderbouwd. CW dient allereerst het rechterlijk bevel na te komen en een volledig onderbouwde opgave aan Vos te verstrekken, voordat CW eigen onderzoek, verificatie of contra-onderbouwing van Vos mag verwachten.

Enkele voorbeelden van geconstateerde fouten heeft Vos in zijn e-mail van 15 oktober 2012 (**productie 33**) concreet benoemd en met brief van 17 september 2012 (**productie 31**) aangegeven dat het verschil gemiddeld 35% moest zijn. CW heeft de e-mail ook als gegronde klacht bevonden, nu zij in productie 7 grieven de meeste fouten vanuit de e-mail van Vos heeft hersteld.

Vos zal tevens overzichten van fouten, van ontbrekende factuurnummers en ordernummers in het geding brengen (**productie 37, 38 en 39**). Daarmee kan Vos zonder meer volstaan, aangezien CW ondanks rechterlijk bevel en herhaaldelijke sommaties weigert haar opgaven met bescheiden te onderbouwen.

CW stelt zich tegenstrijdig en onredelijk op door enerzijds te beamen zelf niet in staat te zijn bescheiden uit haar eigen verkoopboekhouding te verstrekken en anderzijds een contra-onderbouwing van haar eigen verkoopomzet van Vos te vorderen.

Ook handelt CW tegenstrijdig en onredelijk door enerzijds te roepen dat zij Vos als concurrent geen informatie over verkoopomzetten met klanten wil verschaffen en anderzijds Vos met verzamelstaten van omzetgegevens voor verificatie naar haar klanten wil sturen.

BESPREKING VAN DE GRIEVEN

Ad Grief 1

16.

Deze grief bevat een motiveringsklacht en mist feitelijke grondslag. Anders dan CW stelt heeft de kantonrechter geenszins overwogen dat Vos de overeenkomst onregelmatig zou hebben beëindigd. CW vult de gronden van de kantonrechter op onjuiste wijze aan.

De kantonrechter laat in zijn gronden geen twijfel dat hij van twee achtereenvolgende opzeggingen uitgaat, waarbij hij de e-mail van Vos van 22 juni 2009 als opzegging met een redelijke opzegtermijn beschouwde en de e-mail van CW van 20 juli 2009 als opzegging met onmiddellijke ingang, die de agentuurovereenkomst per direct beëindigde.

Met vonnis van 13 december 2011 oordeelt de kantonrechter dat Vos de overeenkomst heeft beëindigd (met zijn e-mail van 22 juni 2009) en concludeert dat Vos daarom geen aanspraak op de wettelijke goodwillvergoeding maakt. Verder strekt zijn oordeel bij tussenvonnis echter niet. De kantonrechter rept met geen woord over de vordering tot schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging door CW en laat ook de vraag onbesproken of Vos wel of niet met inachtneming van een opzegtermijn heeft opgezegd. Zijn formulering dat CW "op een gegeven moment de knoop had doorgemaakt" (blz. 3, tweede alinea) geeft wel te kennen dat naar het oordeel van de kantonrechter de overeenkomst uiteindelijk door CW werd beëindigd.

In zijn de uitspraak van 17 juli 2012 handhaaft de kantonrechter zijn "*mening ..., dat hij (Vos) degene is geweest, die de beëindiging in gang heeft gezet*". "In gang heeft gezet" houdt in dat zijn e-mail van 22 juni 2009 de wettelijke opzegtermijn liet ingaan en na verloop daarvan tot beëindiging had geleid. Opnieuw verbindt de rechter hieraan als rechtsgevolg dat Vos geen recht heeft op vergoeding van goodwill, maar hij geeft daarmee (terecht) nog geen oordeel over de gevorderde schadevergoeding ex art. 7:441 BW.

Bij zijn overwegingen over de schadevergoeding stelt de kantonrechter voorop "*dat een opzegging*" (die van CW) "*onregelmatig kan zijn ook als de werknemer*" (of een handelsagent) "*de overeenkomst wenst te beëindigen*" (zoals Vos dat naar visie van de kantonrechter wenste) en "*dat Chen Wey de overeenkomst onregelmatig heeft beëindigd, weliswaar op instigatie van Vos, maar desalniettemin onregelmatig*".

Geheel in de lijn met zijn eerdere overwegingen bij tussenvonnis en geenszins onbegrijpelijk, wijst de kantonrechter met zijn beslissing de vordering van Vos tot schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging toe, en de wettelijke goodwill vergoeding af.

17.

De motiveringsklacht kan tevens niet tot vernietiging leiden, omdat de kantonrechter niet tot een ander oordeel had kunnen komen.

Vos heeft de overeenkomst pertinent niet met onmiddellijke ingang en derhalve niet onregelmatig opgezegd. Een beëindiging met onmiddellijke ingang dient uitdrukkelijk te geschieden en blijkt niet met zoveel woorden uit zijn e-mail van 22 juni 2009. Zoals hierboven in nr. 5 uitvoerig uiteengezet en met bewijs onderbouwd, heeft Vos zijn werkzaamheden tot aan de opzegging door CW onverminderd voortgezet. CW heeft de overeenkomst op 20 juli 2009

uitdrukkelijk per direct opgezegd, zonder een dringende en onverwijld aan Vos meegedeelde reden. Een vermeende wanbetaling door Red-D b.v. (en niet door Vos!) leverde uiteraard geen dringende reden op, nu Red-D geen partij bij de agentuurovereenkomst was.

Anders dan CW in nr. 7 grieven meent, was CW wel degelijk gehouden een opzegtermijn in acht te nemen, ook al was haar opzegging tijdelijk na de opzegging van Vos en liep al een door Vos in gang gezette opzegtermijn. Vos handhaaft zijn stellingen en verweren in eerste aanleg, met name in nr. 5, 5.4 en 12 CvR, die hij hier als herhaald en ingelast wenst te beschouwen.

18.

CW heeft tot nu toe geen vordering tot schadevergoeding op grond van art. 7:439 BW tegen Vos ingesteld. Een reconventionele vordering in hoger beroep staat voor afwijzing gereed en bovendien zou deze vordering afstuiten op verjaring, art. 7:444 BW.

Ad Grief 2

19.

Deze grief bouwt voort op de eerste grief en mist om dezelfde redenen eveneens feitelijke grondslag. De kantonrechter heeft niet overwogen dat de opzegging van Vos *onregelmatig* was, maar heeft uitdrukkelijk geoordeeld dat de opzegging van CW *onregelmatig* was. De gegeven verklaring voor recht sluit aan bij zijn overwegingen en betreft zeer zeker geen vergissing of kennelijke verschrijving, zoals CW veronderstelt. Evenals de eerste grief ligt ook de tweede grief voor afwijzing gereed.

Ad Grief 3

20.

CW grieft ten onrechte tegen de datum, waarop de kantonrechter de handelsrente laat ingaan over de provisie vorderingen voor de maanden januari t/m juli 2009. De datum is geenszins willekeurig, maar sluit aan bij de vordering van Vos na wijziging van eis, bij hetgeen Vos op bladzijde 3 bij dagvaarding heeft gesteld en bij de sommatie van 14 september 2009 die Vos in **productie 2** heeft overgelegd (een productie die in het procesdossier van CW ontbreekt).

De kantonrechter concludeert dat CW haar verweer ten opzichte van de provisie vorderingen niet heeft onderbouwd en dat heeft onverkort ook voor haar verweer tegen de handelsrente te gelden, ook al maakt de kantonrechter hiervan geen afzonderlijke vermelding.

CW heeft bovendien geen belang bij deze grief. De provisie vorderingen die de kantonrechter toewijst zouden volledig opgaan in de slotbalans over 2009 tussen CW, Vos en Red-D b.v., zodra CW eindelijk verklaart met de slotbalans over 2009 akkoord te gaan. Door de terugwerkende kracht van de verrekening over en weer zou CW dan geen handelsrente over de betreffende provisie termijnen verschuldigd zijn.

Na uitspraak hebben de raadsheer van CW met brief van 6 september 2012 en ondergetekende met brief van 4 oktober 2012 de slotbalans tussen Vos, CW en Red-D b.v. opgemaakt en beiden hebben de provisie vorderingen van Vos t.h.v. € 42.749,00 overeenstemmend met vorderingen van CW op Red-D verrekend, **producties 27 en 28**.

Voor zover de provisie t/m juli 2009 op grond van een herberekening over de maand juli 2009 op een ander bedrag uitkomt dan in eerste aanleg toegewezen, dient de toegewezen handelsrente bijgesteld te worden (zie hieronder nr. 54, 55), maar zou ook dat bedrag al met haar vorderingen op Red-D b.v. verrekend zijn. Vos zal zijn eis dienovereenkomstig wijzigen en vermeerderen door aanvullende provisie t/m maart 2013 te vorderen en de vorderingen voor handelsrente te wijzigen.

21.

CW biedt in nr. 26 en 27 ten overvloede uitleg voor de bij tussenvonnissen geconstateerde verwarring. Tijdens de comparitie in eerste aanleg heeft ondergetekende al in haar pleitnota van 8 maart 2012 onder nr. 1 tekst en uitleg gegeven, **productie 20**. Bij zijn einduitspraak was de kantonrechter zodoende volledig geïnformeerd.

Het negatieve saldo van 2008 heeft Vos tevens in zijn toegewezen provisie vordering al verdisconteerd (zie dagvaarding, bladzijde 3 tabel).

Het feit dat CW in haar grieven zo bereidwillig "uitleg" geeft neemt trouwens niet weg dat Simon Huang in zijn brief van 11 oktober 2012 op dat punt wederom verwarring blijft stichten door op volstrekt onlogische wijze het negatieve saldo uit 2008 (een schuld van Vos aan CW) te vereenzelvigen met een vordering van Red-D b.v. op CW (**productie 32**, punt 3). Deze vordering van Red-D komt op nagenoeg hetzelfde bedrag uit (€ 12.647,50) en berust op verkopen van carbide door Red-D aan CW, (**productie 27**, bijlage van de brief van 4 oktober 2012, *carbide claims*). Red-D heeft haar tegenvordering met de facturen van CW voor het laatst bij brief van 4 oktober 2012 verrekend (**productie 27**). CW heeft deze tegenvordering van Red-D b.v. op pagina 5, eerste alinea CvA en productie 10 CvA op zich erkend maar wil de verrekening door Red-D b.v. met deze vordering niet accepteren.

Hoewel de discussie tussen Red-D en CW onder de noemer *carbide claims* uiteraard geheel buiten het kader van deze rechtszaak valt en zeer zeker niet tot vernietiging van de uitspraak in eerste aanleg kan leiden, zou Vos het een mooie bijkomstigheid vinden, als partijen in hoger beroep een akkoord over de slotbalans over 2009 zouden bereiken.

22.

De kantonrechter heeft terecht geoordeeld dat CW onvoldoende verweer tegen de provisie vordering van Vos voor januari t/m juli 2009 heeft gevoerd en de door Vos gevorderde

bedragen als juist aanvaard. Voor de maanden januari t/m juni 2009 komt CW in haar eigen berekening in productie 8 grieven inmiddels op nagenoeg dezelfde bedragen uit.

Vos heeft zijn provisie vordering bij dagvaarding helder gespecificeerd, in nr. 3 CvR uitvoerig uiteengezet en in **producties 6 t/m 7b** met omzetstaten, correspondentie en orders onderbouwd, die hij allen van CW zelf heeft verkregen. Geen sprake van een "summiere onderbouwing" of "grove schatting", maar een exacte berekening, die ook CW zelf in productie 8 grieven bevestigt.

Anders dan Vos, beschikt CW over de volledige verkoopadministratie, op grond waarvan de provisie van Vos moet worden vastgesteld, en het ligt dan ook op de weg van CW de door Vos uitvoerig onderbouwde provisie vorderingen met een evenzeer uitvoerig onderbouwd verweer tegen te gaan.

CW heeft bij akte van 27 juni 2013 omzetstaten van januari 2009 t/m maart 2013 heeft overgelegd. Vos zal de omzetstaten en de daarover verschuldigde provisie in incidenteel appel uitvoerig bespreken en zijn eis in eerste aanleg dienovereenkomstig wijzigen cq. vermeerderen.

23.

Tussen partijen staat geenszins vast dat achterstallige provisie slechts tot 20 juni 2009 verschuldigd was. Vos heeft in alle stukken altijd provisie tot 20 juli 2009 gevorderd en heeft tot die dag zijn werkzaamheden voor CW naar behoren uitgevoerd.

CW berekent in productie 8 grieven ook zelf de provisie tot en met 20 juli 2009 volgens de percentages tijdens de uitvoering van de overeenkomst en niet tot en met 20 juni 2009.

Ad Grief 4

24.

Met deze grief stelt CW de in eerste aanleg vastgestelde klantenlijst ter discussie.

Overgebleven aantal klanten

CW meent in nr. 31 grieven ten onrechte dat de kantonrechter haar bewijs had moeten opdragen voor haar summierlijk betoog van CW op pagina 6 CvA dat van "*het voor provisie relevante klantenaantal van 41*" na beëindiging van de agentuurovereenkomst in verband met de crisis nog slechts 22 klanten overgebleven zouden zijn. CW heeft in nr. 10 CvA ook geen bewijs hiervoor aangeboden

CW heeft voor onderbouwing naar haar klantenlijst in productie 7 CvA verwezen. Deze lijst heeft CW al vlak na beëindiging op 6 augustus 2009 aan Vos verstrekt en zeer zeker niet om aan te geven dat van 41 klanten nog maar 22 overgebleven zouden zijn, maar om aan te geven dat zij op dat moment 41 klanten tot haar klantenbestand rekende, maar voor slechts 22 klanten de

3% regeling wenste te aanvaarden. Dat blijkt ook duidelijk uit het feit dat 10 vestigingen van de Tyco groep niet tot de door CW aangewezen 22 klanten behoren, en CW bedoelt in deze zeker niet te beamen dat deze Tyco vestigingen in augustus 2009 geen klanten meer van haar zouden zijn geweest.

De kantonrechter hoefde CW al niet tot bewijs toe te laten over de vraag welke klanten nog van de lijst in productie 7 CvA "overgebleven" waren, omdat deze vraag niet relevant is. CW richtte zich met dat verweer immers tegen de gevorderde goodwill vergoeding en deze vordering heeft de kantonrechter afgewezen. In het kader van de wettelijke goodwill vergoeding kan een afname van het klantenbestand na beëindiging, mits bewezen, weliswaar relevant zijn, maar voor het aantal klanten op de klantenlijst waarvoor partijen een provisie van 3% overeengekomen zijn, is deze vraag geheel niet relevant.

De 3% regeling geldt voor alle klanten op de klantenlijst met peildatum van 20 juli 2009. Een afname van orders van deze klanten na beëindiging heeft geen enkele invloed op het aantal klanten op de klantenlijst, maar slechts op de hoogte van de met deze klanten verdiende provisie. Mocht een klant in heel 2012 geen producten bij CW afnemen, dan blijft deze klant gewoon op de klantenlijst staan, maar verdient Vos in 2012 geen provisie met deze klant.

Ook een toename van orders van klanten op de klantenlijst leidt niet tot een verandering van de lijst maar tot een hogere provisie. Om die reden heeft CW in haar klantenlijst van 6 augustus 2009 ook de klant Robert Bosch vermeld, die Vos met grote inzet als klant heeft geworven en die CW op dat moment ook al tot haar klantenbestand rekende, ondanks het feit dat Bosch tot 20 juli 2009 nog geen orders hadden verstrekt.

25. Overeenkomst 3% regeling

Het debat beperkt zich tot de vraag welke klanten op de klantenlijst van Vos moeten staan en welke niet. Uitgangspunt dient daarbij de overeenkomst van 6 april 2006 te zijn, die Vos op instructie van de kantonrechter met beëdigde vertaling in **productie 17 CvR** in het geding heeft gebracht.

De overeenkomst luidt als volgt:

Bulletpoint 1

"... In onderling overleg zal een lijst met bestaande klanten (6 april 2006) worden opgesteld."

Bulletpoint 3

"E. Vos zal voor Chen-Wey Precision Industry Cooperation nieuwe klanten in Europa werven, die nog niet tot het huidige klantenbestand per 6 april 2006 behoren. Regelmatig zal een lijst met nieuwe klanten worden opgesteld en bijgewerkt, waarbij toevoegen en schrappen in onderling overleg kan plaatsvinden."

Bulletpoint 9

“... Na de opzegging zal E. Vos gedurende vijf jaar 3% uitbetaald krijgen over de verkopen aan de klanten die op zijn klantenlijst staan.”

26. Lijst met bestaande klanten (6 april 2006)

Ter vaststelling van de bestaande klanten met peildatum 6 april 2006 overeenkomstig bulletpoint 1 heeft CW aan Vos in 2006 een klantenlijst verstrekt, **productie 14 CvR** eerste bladzijde. Deze lijst bevat 13 klanten, waaronder 10 vestigingen van de Tyco groep en één van de FCI groep. Iedere vestiging staat vermeld als afzonderlijke klant.

Zodoende is de lijst met bestaande klanten met peildatum 6 april 2006 in 2006 tussen partijen vast komen te staan en kan door CW naderhand niet meer eenzijdig gewijzigd worden.

Tevens is vast komen te staan, dat CW iedere vestiging van de Tyco groep en de FCI groep als afzonderlijke klanten beschouwde en dat zij niet alle onderdelen van Tyco en FCI wereldwijd als één bestaande klant opeiste. Voor Tyco en FCI werden bovendien mondeling verschillende provisie percentages per vestiging afgesproken. Voor sommige Tyco vestigingen werd een provisie van 5% overeengekomen, voor Tyco België 3%, voor FCI France 5% en voor FCI Germany 8%. CW heeft ook in al haar omzetstaten en in haar afsluitende klantenlijst van 6 augustus 2009 alle vestigingen van Tyco en FCI altijd als aparte klanten vermeld.

De lijst in **productie 14 CvR** vermeldt nauwkeurig welke vestigingsadressen van Tyco en FCI CW per 6 april 2006 als bestaande klanten beschouwde. Voor zover CW in productie 4 grieven bewijs aanbiedt voor ingekomen orders van Tyco of FCI vestigingen, kan een en ander niet tot wijzigingen van haar klantenlijst van 6 april 2006 leiden. CW was in 2006 in de gelegenheid om Tyco vestigingen in Niefern, Speyern of Langen naar aanleiding van vóór april 2006 ingenomen orders op haar klantenlijst als bestaande klant te vermelden of zelfs om alle onderdelen van FCI of Tyco als bestaande klant te claimen, maar heeft zulks om haar moverende redenen nagelaten.

Pas op 6 augustus 2009 en derhalve achteraf heeft CW aan Vos voor het eerst te kennen gegeven, dat zij alle vestigingen van Tyco als haar klanten wenste te beschouwen. Dat CW ook alle vestigingen van FCI als één klant wenst te beschouwen geeft CW pas in haar grieven voor het eerst aan. CW kan niet achteraf op de aan Vos verschuldigde provisie afdingen door op haar in 2006 verstrekte klantenlijst terug te komen.

CW heeft in haar lijst van bestaande klanten per 6 april 2006 in **productie 14 CvR** eerste bladzijde, bindend verklaard, welke klanten zij op dat moment tot haar klantenbestand rekende en blijft aan deze lijst gebonden.

CW blijft evenzeer gebonden aan de in deze lijst ingenomen uitgangspunt, dat alle vestigingen van de groepen Tyco en FCI als afzonderlijke klanten worden geteld, en dat uitgangspunt heeft ook voor de klantenlijst met peildatum van 21 juli 2009 onverkort te gelden.

27. Lijst van klanten per 20 juli 2009

Met haar klantenlijst van 6 augustus 2009 (productie 7 CvA) heeft CW aan Vos meegedeeld, welke klanten zij per 20 juli 2009 tot haar klantenbestand rekende, te weten 41 klanten.

Vos heeft CW destijds nog naar de klant Mapa GmbH verwezen, die op de lijst ontbrak en CW heeft zich hieraan geaccordeerd en erkent deze klant nog steeds.

In de lijst van bestaande klanten per 6 april 2006 stond nog Tyco America vermeld. De klantenlijst van 6 augustus 2009 ziet daarentegen alleen op de in Europa gevestigde klanten, aangezien het agentschap van Vos op klanten in Europa was gericht.

Zodoende is tussen partijen vast komen te staan, dat CW de 13 klanten in de lijst van **productie 14 CvR** eerste bladzijde, als bestaande klanten per 6 april 2006 beschouwde, waarvan 12 Europese klanten, en dat CW op 20 juli 2009 42 Europese klanten tot haar klantenbestand rekende, **productie 14 CvR**, tweede bladzijde.

Daaruit valt al eenvoudig op te maken dat Vos 30 klanten in Europa aan het klantenbestand van CW heeft toegevoegd, en niet slechts 22.

28. Klantenlijst in productie 7 CvA en in productie 5 grieven: *FCI Nürnberg (Germany)*

De klantenlijsten die CW wenst te hanteren dateren van 6 augustus 2009 in productie 7 CvA en van mei 2013 in productie 5 grieven. Deze klantenlijsten tellen beiden slechts 22 klanten, maar het betreft niet telkens dezelfde 22 klanten.

In haar lijst van 6 augustus 2009 heeft CW FCI Germany nog wel degelijk tot de klanten van Vos gerekend, waarvoor de 3% regeling behoort te gelden (productie 7 CvA). In haar nieuwe lijst van bij haar grieven komt zij hier zonder erkenbare reden ineens op terug.

Kennelijk is het pas in 2013 bij CW opgekomen om de klant FCI Germany onder haar bestaande klanten te scharen en met FCI France te vereenzelvigen. Dat is eens te meer opmerkelijk nu FCI Germany in oktober 2012 door Delphi is overgenomen en helemaal niet meer tot de FCI groep behoort.

Hoe dan ook, het kan niet zo zijn dat CW eenzijdig haar in 2006 verstrekte lijst van bestaande klanten kan uitbreiden of wijzigen. Hieruit volgt automatisch dat alle Europese vestigingen van Tyco en FCI die CW per 20 juli 2009 tot haar klantenbestand rekende en die niet op de lijst van 6 april 2006 voorkomen zonder meer tot de klanten van Vos gerekend dienen te worden.

29. Overname FCI Germany en ADC Krone

CW heeft in productie 7 grieven nieuwe omzetstaten overgelegd en daaruit blijkt ineens dat CW de orders van FCI Germany vanaf oktober 2012 en de orders van ADC Krone vanaf december 2010 niet meer opgeeft, waardoor Vos een groot deel van zijn provisie misloopt.

De klant ADC staat onomstreden op de klantenlijst van Vos. Sedert december 2010 maakt ADC Krone echter deel uit van de TE Connectivity groep (voormalig Tyco Electronics groep). FCI Germany is sinds oktober 2012 overgenomen door Delphi. Zeer waarschijnlijk zijn deze klanten hierdoor van naam veranderd, maar dat betekent uiteraard niet dat ADC en FCI Germany als vestigingen niet meer bestaan of dat zij geen klanten van Vos meer zijn. De Tyco groep veranderde immers al op 10 maart 2011 van Tyco Electronics naar TE Connectivity, maar CW gebruikt de nieuwe naam pas sinds december 2012 in haar omzetstaten en ook niet voor alle vestigingen.

Vos heeft recht op provisie voor de orders van ADC en FCI Germany, ongeacht onder welke (handels)naam deze vestigingen na overname door TE Connectivity en Delphi hun orders aan CW verstrekken. CW dient deze klanten bij haar opgave aan Vos te betrekken en aan Vos provisie te betalen.

Vos legt als **productie 15a** de klantenlijst van **productie 15** over, met daarbij een vermelding van naamsveranderingen of aliassen en zal een verklaring voor recht vragen dat deze klantenlijst naast de in **productie 15** vastgestelde te gelden heeft.

30. subsidiair

Primair staat Vos op het standpunt dat de lijst van bestaande klanten per 6 april 2006 (**productie 14 CvR** eerste bladzijde) tussen partijen bindend is overeengekomen en dat alle pogingen van CW om achteraf klanten aan deze lijst toe te voegen of om de lijst naderhand van een voorbehoud voor alle vestigingen van Tyco en FCI te willen voorzien, voor afwijzing gereed staan.

Subsidiair en slechts voor zover U Edelachtbare het standpunt van Vos niet honoreert, vult Vos zijn stellingen als volgt aan.

Partijen verschillen van mening over de volgende 8 klanten op de klantenlijst van Vos: Robert Bosch GmbH, FCI Nürnberg (Germany), NAV Hungary, Tyco Austria, Tyco Niefern, Tyco Speyer, Tyco Langen en Tyco Portugal.

31. Afspraken in augustus 2009 over FCI Nürnberg (Germany) en Mapa GmbH

Partijen hebben over de klanten FCI Germany en Mapa GmbH al in augustus 2009 overeenstemming bereikt en CW is niet bevoegd om eenzijdig op deze afspraak terug te komen.

Mapa GmbH was vóór 2006 zelfs een klant van Vos. CW blijft Mapa GmbH als nieuwe klant erkennen, maar komt terug op FCI Nürnberg (Germany).

De eerste opdracht van FCI Germany dateert van 28 juli 2008. De klantenlijst in productie 7 CvA (regel 38) bewijst bovendien dat CW op 6 augustus 2009 FCI Nürnberg (Germany) tot de klanten van Vos rekende, waarvoor de 3% regeling na beëindiging van de overeenkomst moest

gelden. Vos heeft de bereikte overeenstemming met een aan CW verstrekte lijst in kaart gebracht en zodoende bevestigd (in **productie 14 CvR** tweede bladzijde). Vos houdt CW aan de in 2009 bereikte overeenstemming. Het in haar grieven achteraf gemaakte bezwaar tegen FCI Germany is ongegrond, verlaat en sorteert geen effect.

32. Robert Bosch GmbH en NAV Hungary

CW erkent dat Robert Bosch GmbH en NAV Hungary per 6 april 2006 niet tot haar bestaande klanten behoorden, maar stelt dat deze pas na beëindiging van de agentuurovereenkomst klant geworden zouden zijn.

De eerste order van NAV Hungary dateert nog vóór beëindiging van de overeenkomst van 14 juli 2008 (**productie 35**).

De eerste opdracht van Robert Bosch GmbH t.h.v. € 21.632,00 van 8 juli 2010 (en niet pas 14 december 2010). Zodoende dateert de eerste order weliswaar pas na beëindiging van de overeenkomst, maar CW heeft Bosch niettemin al op 6 augustus 2009 in haar klantenlijst als bestaande klant vermeld (**productie 7 CvA**, regel 28). Dat bewijst dat CW Bosch al bij beëindiging van de overeenkomst tot haar klantenbestand rekende, ondanks het feit dat zij op dat moment nog geen orders van Bosch had verkregen, maar deze in de toekomst wel degelijk verwachtte. De werving van een nieuwe klant begint immers niet pas met de eerste opdracht, maar vergt veel tijd en inzet. Met name de acquisitie van Bosch als klant heeft Vos veel tijd en inzet gekost en deze klant moet zeer zeker als door Vos geworven op zijn klantenlijst komen te staan. Al in september 2007 heeft Vos het eerste contact met Bosch gelegd tijdens een beurs in Pforzheim. Op 16 juli 2008 hebben CW en Bosch een *confidentiality agreement* getekend voor onderhandelingen over hun samenwerking. Op 27 augustus en 18 november 2008 heeft Vos het bedrijf Bosch bezocht en Bosch heeft een bezoek bij CW in China gebracht. De order van 8 juli 2010 werd door een lang traject voorafgegaan en CW plukt hier duidelijk de vruchten van de inzet van Vos.

33. Bewijslast voor toevoeging klanten aan lijst bestaande klanten

CW erkent dat FCI Nürnberg (Germany), Tyco Austria, Tyco Niefern, Tyco Speyer, Tyco Langen en Tyco Portugal bij beëindiging van de agentuurovereenkomst al klanten waren, maar stelt dat zij al vóór 6 april 2006 tot haar klantenbestand behoorden.

Anders dan CW meent, dient niet Vos maar CW bewijs te leveren voor deze stelling. Vos heeft door overlegging van de klantenlijst van CW namelijk bewezen, welke klanten CW in 2006 als bestaande klanten per 6 april 2006 beschouwde (**productie 14 CvR** eerste bladzijde). CW heeft deze klantenlijst naar aanleiding van bulletpoint 1 van de overeenkomst opgemaakt ter vaststelling van haar bestaande klanten per 6 april 2006 en behoudens tegenbewijs moet worden uitgegaan van de juistheid en volledigheid van deze klantenlijst per 6 april 2006.

Vos heeft voorshands aannemelijk gemaakt dat CW de hierboven genoemde 6 klanten per 6 april 2006 nog niet als bestaande klanten beschouwde. Nu CW hiervan achteraf terug wil

komen, dient zij bewijs voor het tegendeel te leveren, mits niet sowieso het standpunt van Vos heeft te gelden dat CW aan haar eerder verstrekte klantenopgave jegens Vos gebonden is.

34. Productie 4 grieven

CW legt in productie 4 grieven ter onderbouwing slechts twee relevante orders over: te weten van Tyco Niefern en Tyco Speyer van het voorjaar 2006, vlak voor begin van de agentuurovereenkomst.

Voor FCI Nürnberg (Germany), NAV Hungary, Tyco Austria en Tyco Portugal legt CW geen bewijs over. Voor deze klanten dient de klantenlijst van CW in **productie 14 CvR** eerste bladzijde als volledig te worden beschouwd.

Op orders van Tyco Niefern en Tyco Speyer haalt CW het factuuradres aan, te weten Tyco Langen. Tyco Langen is de hoofdvestiging van de groep Tyco Electronics AMP GmbH in Duitsland (nu TE Connectivity) en verzorgt de administratie voor alle Tyco vestigingen in Duitsland, waaronder Speyer en Niefern. Een order van Tyco Langen als klant legt CW niet over en ook hier moet van de klantenlijst van 6 april 2006 als volledige opgave worden uitgegaan.

35. Strekking van de klantenlijst voor Tyco en FCI

CW legt een groot aantal stukken over van acht klanten, waarover partijen het in deze volstrekt eens zijn, te weten:

1. Tyco Italia Spa,
2. Tyco Dinkelsbühl,
3. Tyco Wört,
4. Tyco Spanje,
5. Tyco Schweiz,
6. Tyco America,
7. FCI Japan
8. FCI France

Op deze klanten maakt Vos sowieso geen aanspraak, omdat zij of buiten Europa gevestigd zijn of al op de klantenlijst per 6 april 2006 als bestaande klanten vermeld stonden (**productie 14 CvR** eerste bladzijde).

Anders dan CW meent, strekken orders van deze klanten niet tot bewijs voor het door CW ingenomen standpunt dat ook andere vestigingen van Tyco en FCI als bestaande klanten van CW hebben te gelden en niet tot de klanten van Vos behoren.

Het staat tussen partijen onweersproken vast dat enkele vestigingen van Tyco en FCI al op 6 april 2006 tot de klanten van CW behoorden, te weten de op de lijst in **productie 14 CvR** eerste bladzijde vermelde vestigingen. Maar daaruit volgt niet dat partijen over en weer hebben bedoeld of in redelijkheid behoorden te begrijpen dat andere vestigingen van FCI en Tyco

eveneens als bestaande klanten hebben te gelden en dat voor deze vestigingen de 3% regeling niet behoort te gelden.

CW bepleit in deze een haar gunstige uitleg van de overeengekomen 3% regeling en de klantenlijst per 6 april 2006, namelijk dat CW hiermee heeft bedoeld om zich alle vestigingen van Tyco en FCI als bestaande klant voor te behouden en dat Vos zulks in redelijkheid behoorde te begrijpen bij het aangaan van de overeenkomst en/of bij ontvangst van de klantenlijst in 2006. CW stelt echter geen omstandigheden waaruit Vos het door haar geponeerde uitleg naar redelijkheid had moeten begrijpen en voldoet derhalve al niet haar stelplicht, laat staan haar bewijsplicht voor zulke omstandigheden.

In de klantenlijsten en tevens in alle omzetstaten en orderlijsten die CW ooit aan Vos heeft verstrekt (**productie 7, 14 CvR**, productie 7 CvA, productie 7 grieven) heeft CW altijd alle vestigingen van de groepen Tyco en FCI als afzonderlijke klanten opgevoerd en FCI Germany heeft CW in haar klantenlijst op 6 augustus 2009 als klant aan Vos toegekend, terwijl FCI France al tot haar bestaande klanten behoorde (productie 7 CvA).

In haar meest recente opgave laat CW zelfs orders van FCI Germany buiten beschouwing nadat deze vestiging door Delphi is overgenomen en van naam is veranderd, hetgeen de zelfstandigheid van deze vestiging bij de provisie afrekening van CW onderstreept. Tevens kwamen partijen in 2006 voor iedere vestiging van Tyco en FCI afzonderlijke provisie percentages overeen.

Dat bewijst dat CW en Vos over en weer altijd ervan uit zijn gegaan dat iedere vestiging van Tyco en FCI een afzonderlijke klant op zich is.

Uit de klantenlijst per 6 april 2006 blijkt met geen woord dat CW zich alle Tyco vestigingen als bestaande klant wilde voorbehouden. Pas in haar lijst van 6 augustus 2009 heeft CW voor het eerst aan Vos kenbaar gemaakt geen van de Tyco vestigingen aan hem te willen toekennen en Vos is daarmee niet akkoord gegaan. Voor FCI Germany heeft CW een en ander pas in haar grieven te kennen gegeven.

De zienswijze van CW leidt tot onaanvaardbare resultaten, aangezien de groepssamenstelling van Tyco en FCI door de jaren heen telkens is veranderd. De vroegere Tyco International groep werd in 2007 opgesplitst en het bedrijfsdeel stanstechniek/stekkers bij de groep Tyco Electronics ondergebracht. Deze groep heet sedert maart 2011 TE connectivity en heeft de klant ADC Krone overgenomen, die eveneens tot de klanten van Vos behoort. Het standpunt van CW dat alle onderdelen van één concern groep als één klant moet worden beschouwd (quod non!), leidt er kennelijk toe dat ADC Krone vanaf december 2010 door een fusie ineens van nieuwe klant naar oude klant verkleurt en CW de orders van ADC niet meer in haar omzetstaten voor 30 klanten opgeeft. FCI Germany die volgens CW tot de FCI groep moet behoren verdwijnt na overname door Delphi eveneens uit haar omzetstaten voor 30 klanten. Dat is naar redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar. De inzet en tijd die Vos in de klantenwerving heeft gestoken en waarvoor de 3% regeling hem een provisie toekent, kan naar redelijkheid niet afhankelijk

worden gesteld van fusies, overnames en splitsingen van internationaal opererende groepen van rechtspersonen.

36. Tyco Niefern en Speyer

De stukken die CW in productie 4 grieven voor de vestigingen Tyco Niefern en Tyco Speyer overlegt zijn voor Vos geheel nieuw. Vos had geen weet ervan dat CW al vóór 6 april 2006 orders van Tyco Niefern en Tyco Speyer had ontvangen. Op de klantenlijst die CW in 2006 aan Vos heeft verstrekt, waren alleen de vestigingen van Tyco in Wört en in Dinkelsbühl als bestaande klanten opgevoerd. Vos zal CW aan de verstrekte klantenlijst van april 2006 houden. Als CW pas jaren later aan Vos meedeelt dat zij in maart 2006 orders van Tyco Speyer en Tyco Niefern heeft ontvangen, waren deze kennelijk van zo geringe waarde of incidentele aard dat CW deze vestigingen op haar lijst van bestaande klanten niet heeft meegenomen.

De verkoopinspanningen en visites werden door Vos naar de verschillende vestigingen afgelegd en concentreerden zich niet op één centrale hoofdvestiging van Tyco in Duitsland.

37. Subsidiaire eis: alle Tyco vestigingen in Duitsland aan klantenlijst toevoegen (productie 15b)

Indien U Edelachtbare College het standpunt van CW echter honoreert dat Tyco Niefern, Speyer en Langen met Tyco Dinkelsbühl en Wört als één klant moet worden beschouwd (quod non!), dan zal Vos zijn eis subsidiair vermeerderen en eisen dat alle vestigingen van de Tyco groep in Duitsland op zijn klantenlijst komt te staan, naast Tyco Austria en Tyco Portugal uiteraard.

Vos heeft niet alleen het aantal vestigingen van Tyco in het klantenbestand van CW vergroot, maar hij heeft tevens de verkoopomzet van Tyco vestigingen in Duitsland meer dan verzesvoudigd (!), van rond € 100.000,00 in 2006 naar meer dan € 600.000 in 2008 (**productie 36**). Tyco Speyer leverde in 2006 slechts een omzet van € 37.149,00, in 2007 al € 140.566,00 en in 2008 € 190.105,00. Ook bij de bestaande Tyco vestiging in Wört heeft de omzet door Vos een grote vlucht genomen van nog geen € 30.000,00 in 2006 naar meer dan € 400.000,00 (!) in 2008.

Ondanks het behaalde succes bij Tyco Wört heeft Vos zich altijd aan de klantenlijst van bestaande klanten per 6 april 2006 geconformeerd, waar Tyco Wört als bestaande klant met adres is aangegeven. Als alle vestigingen van Tyco in Duitsland echter vereenzelvigd zouden worden (quod non!), dan dienen deze vestigingen allemaal als nieuwe klanten te worden beschouwd, aangezien Vos de overeenkomsten met deze klanten aanzienlijk heeft. Vos heeft het klantenbestand binnen de Tyco groep in Duitsland van 2006 tot 2008 aanzienlijk uitgebreid en de verkoopomzet in drie jaar tijd meer dan verzesvoudigd.

Naast de voormalige vestigingen van Tyco Electronics AMP GmbH (nu TE Connectivity) in Langen, Speyer, Niefern, Wört en Dinkelsbühl behoort ook nog het overgenomen bedrijf ADC Krone GmbH, dat eveneens een door Vos geworven klant is en onweersproken op de

klantenlijst van Vos staat (**productie 15 CvR**). Sinds diens overname ontbreekt deze klant volledig in de omzetstaten van CW.

Als alle Tyco (of TE) vestigingen in Duitsland en ADC Krone als één klant hebben te gelden (quod non!), dan eist Vos een verklaring voor recht dat deze vestigingen op zijn klantenlijst komen te staan en dat voor al zijn vorderingen uit hoofde van bulletpoint 9 overeenkomst de klanten op de lijst in **productie 15b** aan de klantenlijst van Vos in **productie 15** en **15a** moet worden toegevoegd.

Ad Grief 5

38.

CW stort zich opnieuw in een creatieve poging een na-contractueel non-concurrentie beding te construeren, bij wijze van uitleg of op grond van feitelijke gedragingen van Vos na beëindiging, welke CW afwisselend als argument gebruikt en dan weer betwist.

Voor zover CW bij bulletpoint 9, eerste zin aanhaakt en bepleit dat de agentuurovereenkomst nu ineens toch niet zou zijn beëindigd, maar voort moet duren tot wel 2014 staat een en ander haaks op haar verweer dat de overeenkomst op 20 juni of 20 juli 2009 eindigde. Het valt ook niet in te zien, waarom op grond van de eerste zin van bulletpoint 9 het non-concurrentiebeding in bulletpoint 8 de beëindiging van de overeenkomst overleeft, maar alle overige bepalingen wel komen te vervallen, zoals bijvoorbeeld de hoogte van de provisie percentages (**productie 17, bulletpoint 2 en 4**) of dat de provisies over de maandelijks verkoop voor de 14de van de volgende maand afgerekend en betaald zullen worden, (**productie 17, bulletpoint 5**).

Het ligt voor de hand dat de eerste zin van bulletpoint 9 geen relevante betekenis toekomt. De overeenkomst blijft in effect, totdat een der partijen de overeenkomst beëindigt, daarna geldt de 3% regeling in bulletpoint 9, tweede zin en deze regeling rept met geen woord over een non-concurrentiebeding en voldoet derhalve niet aan het wettelijke schriftelijkheidsvereiste voor een na-contractueel non-concurrentiebeding.

Vos verwijst naar zijn stellingen in eerste aanleg in nr. 7 CvR, die hij hier als herhaald en ingelast wenst te beschouwen. De kantonrechter heeft de wet naar juistheid toegepast.

De na beëindiging gevoerde e-mail correspondentie bewijst alleen dat CW achteraf Vos tot een toezegging trachtte te dwingen door nakoming van de 3% regeling te weigeren en dat Vos zulks heeft geweigerd en nakoming heeft gevorderd.

De kantonrechter hoefde aan Vos geen bewijsopdracht te gunnen voor een ten overvloede gemaakte overweging dat Vos zich feitelijk nog steeds aan een niet bestaand non-concurrentiebeding hield. Als de kantonrechter oordeelt dat geen na-contractueel non-concurrentiebeding bestaat, hoeft Vos ook niet te bewijzen dat hij zich daaraan (hoewel onverplicht) heeft gehouden.

Bovendien miskent CW dat de bewijslast voor een feitelijke nakoming door Vos op haar rust en niet op Vos, omdat CW hieraan het rechtsgevolg wenst te verbinden dat Vos zich aan een stilzwijgend (en derhalve nietig) non-concurrentiebeding gebonden achtte (quod utdrukkelijk non!).

Ad Grief 6

39.

De grief mist feitelijke grondslag. CW heeft in eerste aanleg niet *“aan de kantonrechter duidelijk gemaakt”* dat zij geen afschriften uit haar boekhouding zou kunnen verstrekken. Dat verweer voert CW in hoger beroep voor het eerst en Vos heeft hiervan pas bij brief van 6 september 2012 (**productie 28**) van CW vernomen.

De eis tot maandelijkse afrekening en verstrekken van bescheiden was voor CW sinds september 2009 en zeker sinds 6 mei 2010 (**productie 30**) niet meer nieuw en op zijn minst had CW na het vonnis van 17 juli 2012 moeten begrijpen dat zij niet langer ongestraft haar verkoopboekhouding kon vernietigen.

De kantonrechter hoefde geen bewijs aan Vos op te dragen voor zijn schatting van zijn provisie vorderingen op grond van de 3% regeling. Vos heeft in eerste aanleg zijn vorderingen beperkt tot nakoming, aangevuld met een aantal verklaringen voor recht – teneinde duidelijkheid over de uitvoering van de 3% regeling te scheppen - en met een rechterlijk bevel om afschriften te verstrekken. Voor zover Vos in nr. 13.2 CvR zijn provisie vorderingen op rond € 230.000,00 heeft begroot, onderbouwde hij een bedrag voor een maximale dwangsom. De kantonrechter is hieraan voorbij gegaan en heeft het bij een maximum van € 50.000,00 gelaten – een bedrag dat naderhand geen indruk op CW lijkt te hebben gemaakt.

Ad Grief 7

40.

De grief mist eveneens feitelijk grondslag. De kantonrechter kon niet weten van een feitelijke onmogelijkheid, ten eerste omdat CW zich pas in haar grieven hierop beroept, ten tweede omdat die onmogelijkheid niet bestaat (zoals in nr. 11 uiteengezet) en tenslotte omdat een beroep op een door CW opzettelijk veroorzaakte onmogelijkheid als misbruik van procesrecht niet gehonoreerd had kunnen worden (zie nr. 12 en 13 hierboven).

Er is evenmin sprake van een tijdelijke onmogelijkheid om tot 21 juli 2014 afschriften van bescheiden te verstrekken. De kantonrechter heeft CW namelijk veroordeeld om afschriften van bescheiden aan Vos te verstrekken voor opdrachten die CW *“heeft ontvangen en uitgevoerd, zulks vanaf 21 juli 2009 tot 20 juli 2014”*. De veroordeling verplicht CW derhalve niet om afschriften van bescheiden voor opdrachten te verstrekken, die CW nog niet heeft ontvangen en uitgevoerd

en houdt derhalve ook geen exhibitie verplichting in die pas op 21 juli 2014 nagekomen zou kunnen worden.

Bovendien ziet het rechterlijk bevel tot exhibitie op de veroordeling van CW om tot aan de dag van uitspraak en daarna telkens maandelijks 3% van de in de voorafgaande maand gefactureerde verkoopomzet te betalen. De exhibitieverplichting strekte tot controle van deze veroordeling tot betaling van provisie en CW diende zodoende tot 17 september 2012 op zijn minst afschriften van alle bescheiden voor opdrachten te verstrekken, die zij tot augustus 2012 had ontvangen en vervolgens telkens maandelijks afschriften van bescheiden over opdrachten die zij in de telkens voorafgaande maand had ontvangen. Ook daarbij kon geen sprake zijn van tijdelijke onmogelijkheid.

CW heeft de dwangsom wel degelijk verbeurd. CW erkent immers zelf dat zij geen afschriften van bescheiden heeft verstrekt, maar slechts omzetstaten, en zij weigert nog steeds om afschriften van bescheiden te verstrekken. CW erkent dat de uitspraak op 23 oktober 2012 (**productie 19**) is betekend en dat Vos haar op 25 februari 2013 tot betaling van de verbeurde dwangsom heeft gesommeerd (**productie 34**).

CW kon niet volstaan met het verstrekken van omzetstaten en heeft binnen twee maanden na uitspraak op 13 september 2012 ook slechts omzetstaten tot en met april 2012 verstrekt en niet tot aan de dag van uitspraak. Daarbij neemt CW in haar omzetstaten doorgaans (nog) niet betaalde opdrachten niet op en voldoet ook niet aan de eis van volledigheid.

Voor de maanden juni en juli 2012 heeft CW de dwangsom zonder meer verbeurd, ook al zou zij kunnen volstaan met omzetstaten in plaats van afschriften van facturen en orderformulieren (quod non!). Voor deze maanden diende CW namelijk uiterlijk 17 september 2012 aan het rechterlijk bevel te voldoen, maar voor deze maanden heeft CW haar omzetstaten pas met akte van 27 juni 2013 in productie 7 grieven overgelegd. Ook voor april en mei 2013 heeft Vos tot op heden geen gegevens ontvangen, laat staan afschriften van bescheiden van CW. Tot op heden heeft CW bovendien nog geen enkele betaling aan Vos verricht en reageert telkens met verontwaardiging als Vos verdragingsrente van haar vordert.

Vos kan duidelijk aantonen dat de overgelegde omzetstaten niet "volledig en naar waarheid" alle opdrachten vermelden, die CW van klanten van klantenlijst heeft ontvangen. CW hanteert namelijk een doorlopende nummering van haar facturen per klant en per maand en in de omzetstaten ontbreken een groot aantal factuurnummers en de bijhorende omzet, waardoor de provisie van Vos veel te laag uitkomt (hierover uitvoerig in nr. 58 en 59 met **producties 38, 39, 42, 43 en 46**)

Vos zal in hoger beroep zijn eis vermeederen en een hernieuwd bevel tot overlegging van afschriften van opdrachten en facturen vorderen, met een hogere dwangsom die wellicht CW zal prikkelen om voortvarender en waarheidsgetrouwer openheid van zaken te geven dan tot nu toe.

Ad Grief 8

41.

Evenals de uitspraak dient ook de proceskosten veroordeling te worden bekrachtigd. Vos heeft zijn eis naar aanleiding van het tussenvonnis gewijzigd en de kantonrechter heeft zijn gewijzigde vorderingen nagenoeg volledig toegewezen.

Vos handhaaft zijn stellingen in nr. 8 CvR die hij in deze als herhaald en ingelast wenst te beschouwen.

Ad CONCLUSIE

42.

Anders dan CW in haar grieven concluderend suggereert heeft de kantonrechter niet geoordeeld dat Vos de overeenkomst *“met onmiddellijke ingang”* heeft beëindigd *“zonder inachtneming van een opzegtermijn”*.

Vos heeft ook geenszins geweigerd op basis van de op 13 september 2012 ontvangen omzetstaten provisie aanspraken aan CW te factureren. Vos heeft over onvolledigheid en onjuistheden in de opgaven geklaagd (**productie 33**) en tot nakoming van het rechterlijk bevel gesommeerd (**productie 28**), maar daarnaast heeft hij op 4 oktober 2012 zijn provisie vorderingen over de door CW verstrekte omzetstaten alvast aan CW gefactureerd (**productie 27** bijlage factuur 502) en haar op 25 februari 2013 tot betaling daarvan gesommeerd (**productie 34**), uiteraard onder voorbehoud van aanvullende provisie vorderingen, die uit door CW alsnog te verstrekken afschriften zullen moeten blijken.

Vos heeft van CW op zijn facturen nooit betaling ontvangen, hoewel deze op twee kleine bedragen na volledig overeenkomen met de door CW in productie 8 grieven berekende bedragen.

43. Verzwaarde stelplicht, bewijslast

Terwijl Vos in eerste aanleg al zijn vorderingen uitvoerig gespecificeerd en met producties onderbouwd heeft, heeft CW zich tot aan haar akte van 27 juni 2013 altijd beperkt tot summierlijk gestelde niet nader onderbouwde provisie bedragen voor het tijdvak januari tot en met juli 2009. Omzetstaten heeft CW pas op 13 september 2012 en 27 juni 2013 aan Vos verstrekt, maar zonder afschriften van bescheiden. Het ontgaat Vos hoe CW tot haar conclusie komt dat zij *“in het verleden”* voldoende zou hebben gedaan om Vos omzetten en provisieaanspraken inzichtelijk te maken of zelfs van mening is dat omkering van bewijslast moet worden aangenomen.

Voor de door CW behaalde verkoopomzet berust op CW een verzwaarde stelplicht omdat zij aan Vos provisie is verschuldigd die alleen uit haar eigen verkoopboekhouding kan worden

berekend en die zij met maandelijkse opgaven behoort af te rekenen. De verkoopboekhouding van CW bevindt zich in China en Vos heeft anders dan CW geen toegang tot deze boekhoudingen. Reden waarom Vos in eerste aanleg exhibitie op grond van art. 843a Rv door het verstrekken van afschriften heeft gevorderd. CW heeft aan het rechterlijk bevel tot exhibitie geen uitvoering gegeven en Vos staat op het standpunt dat de passende gevolgtrekkingen hieruit behoort te zijn om de juistheid van de door hem onderbouwde bedragen als bewezen te veronderstellen, behoudens tegenbewijs door CW.

Voor zover CW inmiddels omzetstaten in het geding heeft gebracht zal Vos aantonen dat deze onvolledig en onjuist zijn en exhibitie van afschriften van ontbrekende facturen en orders vorderen.

44.

Voor zover CW bedoelt om concurrentie overwegingen als dringende reden tegen exhibitie van afschriften in de zin van art. 843a lid 4 Rv in te brengen, kan haar beroep niet slagen. CW wist of behoorde zich redelijkerwijs te realiseren dat nakoming van de overeengekomen 3% regeling openlegging van haar verkoopboekhouding zou gaan inhouden. Ook is het verstrekken van orders en facturen niet ingrijpend voor CW dan het overleggen van omzetstaten, mits deze waar en volledig zijn.

Ad eis in appel, tevens bij akte van vermeerdering van eis

45.

CW vraagt om vernietiging en om een uitspraak die aan haar visie moet voldoen. Haar vorderingen staan niet alleen om de bij antwoord en hieronder uitgevoerde redenen voor afwijzing gereed maar stuiten tevens af op het feit dat CW als gedaagde in eerste aanleg geen reconventionele vorderingen in hoger beroep kan instellen.

Door met name in nr. 6 en 7 verklaringen voor recht omtrent de maximale hoogte van de door haar opgegeven provisie en omtrent het kunnen volstaan met overleggen van omzetstaten te vragen en in nr. 5 en 7 zelfs rente over vorderingen te vorderen, die CW op Red-D b.v. meent te hebben, treedt CW buiten het kader van haar beroep, aangezien zij in eerste aanleg geen eis in reconventie heeft ingesteld en Red-D in deze sowieso geen partij is.

MET CONCLUSIE

Het hoger beroep van CW staat voor afwijzing gereed, met bekrachtiging van de uitspraken waartegen hoger beroep is ingesteld en veroordeling van CW in de kosten van hoger beroep, uitvoerbaar bij voorraad, een en ander voor zover het incidenteel appel van Vos niet tot een ander oordeel noopt.

INCIDENTEEL APPEL, TEVENS WIJZIGING/VERMEERDERING VAN EIS

I. Grief in incidenteel appel, tevens vermeerdering van eis

46. Schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging voor 4 maanden en 11 dagen

Vos handhaaft zijn standpunt dat CW ten onrechte tegen haar veroordeling tot schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging door CW opkomt.

Wat betreft de hoogte van de gevorderde schadevergoeding heeft de kantonrechter het door Vos primair gevorderde bedrag van € 51.232,00 echter (wellicht abusievelijk) ten onrechte afgewezen en tot toewijzing van het subsidiair gevorderde bedrag geconcludeerd. Vos heeft in eerste aanleg na wijziging van eis primair een schadevergoeding voor vier maanden opzegtermijn ($€12.808,00 \times 4 =$) € 51.232,00 gevorderd en slechts indien de kantonrechter van mening was dat zijn brief van 22 juni 2009 als opzegging moest worden beschouwd, eiste Vos subsidiair een schadevergoeding voor drie maanden van € 38.424,00.

De kantonrechter heeft voor zijn berekening terecht het door Vos onderbouwde maandbedrag van € 12.808,00 (gemiddelde provisie € 13.800,00 per maand minus € 992,00 maandkosten) aangehouden. De brief van Vos van 22 juni 2009 heeft hij weliswaar als opzegging met redelijke termijn beschouwd, maar terecht geoordeeld dat de opzegging van CW op 20 juli 2009 onregelmatig was, ondanks dat deze vooraf werd gegaan door een regelmatige opzegging van Vos.

Bij repliek heeft Vos de wettelijke opzegtermijn nog op slechts vier maanden gesteld en primair vergoeding van vier maanden gevorderd, subsidiair voor drie maanden. In zijn pleitnota (nr. 4.3) heeft Vos zijn gronden echter aangevuld, de wettelijke opzegtermijn op vijf maanden gesteld en tot veroordeling voor vier maanden geconcludeerd.

De kantonrechter heeft niet miskend dat de agentuurovereenkomst in juni 2009 al 38 maanden voortduurde en dat de wettelijke opzegtermijn derhalve 5 maanden bedroeg, art. 7:437 lid 1, tweede zin BW. Om die reden heeft hij de verschuldigde provisie van 3% voor de periode vanaf augustus tot en met november 2009 onder het voorbehoud toegewezen, dat deze niet al in de toegekende schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging verdisconteerd was (zie **productie 19** uitspraak van 17 juli 2012, onder 3., zesde alinea).

Al met al had de kantonrechter dan ook concluderend een schadevergoeding van vier maanden t.h.v. € 51.232,00 voor augustus t/m november 2009 moeten toewijzen, zoals primair gevorderd, en niet voor slechts drie maanden, zoals subsidiair gevorderd.

Tevens heeft de kantonrechter voor recht verklaard dat de overeenkomst door opzegging van CW op 20 juli 2009 eindigde. In hoger beroep voert CW voor het eerst verweer tegen de provisie

vorderingen van Vos over de resterende 11 dagen van de maand juli 2009, vanaf 21 t/m 31 juli 2009.

Vos erkent dat de overeenkomst op 20 juli 2009 eindigde en CW vanaf 21 juli 2009 slechts provisie van 3% over de 30 klanten van de klantenlijst van Vos verschuldigd is, maar dat houdt tevens in dat CW aanvullend gefixeerde schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging over deze 11 dagen dient te betalen t.h.v. (€ 12.808,00/31*11=) € 4.544,77

47.

Voor zover de kantonrechter al een bedrag van € 38.424,00 dient zijn uitspraak te worden bekrachtigd. Vos wijzigt cq. vermeerderd zijn eis in eerste aanleg en vordert aanvullende schadevergoeding voor één maand en 11 dagen t.h.v. (€ 12.808,00 + € 4.544,77=) € 17.352,77, bovenop het in eerste aanleg toegewezen bedrag.

Subsidiair mits zijn primaire vordering tot bekrachtiging en aanvullende veroordeling niet wordt gehonoreerd vordert Vos om de uitspraak van 17 juli 2012 gedeeltelijke te vernietigen, voor zover een schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging van € 38.424,00 wordt toegewezen en opnieuw rechtdoende CW tot betaling van een schadevergoeding van € 55.776,77 te veroordelen.

II. Vermeerdering van eis

48.

Vos grijpt in incidenteel appel de gelegenheid, om zijn oorspronkelijke eis te vermeerderen, art. 130, 353 Rv.

De vorderingen berusten grotendeels op feiten die de kantonrechter heeft vastgesteld of die tussen partijen onweersproken vaststaan en sluiten naadloos aan op de uitspraak in eerste aanleg en de van CW in het geding gebrachte omzetsaten en gestelde bedragen.

In eerste aanleg heeft Vos getracht zo veel mogelijk duidelijkheid omtrent de berekeningsgrondslag van de overeengekomen 3% regeling te verkrijgen. De rechter heeft Chen Wey in eerste aanleg tot nakoming veroordeeld, de klantenlijst in rechte vastgesteld en voor recht verklaard dat de regeling niet onder voorwaarde van enig non-concurrentie beding staat en maandelijks afgerekend en betaald moet worden.

Na uitspraak is gebleken dat CW opnieuw probeert om op de 3% regeling af te dingen door klanten buiten beschouwing te laten die van naam veranderd zijn, door orders in juli 2009 niet op orderdatum maar op factuurdatum af te rekenen en door orders niet op te voeren waarvoor de facturen (nog) niet betaald zijn. Voor een deugdelijke afrekening van de 3% regeling door CW vraagt Vos derhalve aanvullende verklaringen voor recht.

CW heeft na uitspraak op 13 september 2012 en op 27 juni 2013 in productie 7 grieven omzetstaten aan Vos verstrekt, op grond waarvan een deel van de provisie vorderingen van Vos tussen partijen al kan worden vastgesteld. Met deze vorderingen zal Vos zijn eis vermeerderen, onder voorbehoud van aanvullende provisie vorderingen op grond van facturen en orders die in de omzetstaten van CW ontbreken.

Vos zal aantonen dat de omzetstaten fouten bevatten en dat tal van factuurnummers en ordernummers ontbreken. Hij eist een hernieuwd bevel tot exhibitie op straffe van een aanzienlijk hogere dwangsom, aangezien de eerste dwangsom van € 50.000,00 verbeurd is en geen effect heeft gesorteerd.

49.

Vos heeft er om proceseconomische redenen belang bij om zijn vorderingen in hoger beroep bij vermeerdering van eis in te dienen. Voor een nieuwe bodemprocedure bij de kantonrechter is een betekening van de dagvaarding in China vereist, die zes maanden en meer in beslag kan nemen. Op het verzoek van Vos om ten kantore van de raadsheer van CW te mogen betekenen, heeft CW niet gereageerd. Aanhangig maken bij memorie in hoger beroep levert Vos een aanzienlijk tijd- en kostenbesparing op.

Het belang van CW is daarbij eerder gediend, dan geschaad. Zij loopt in haar grieven en bij nagekomen akte zelf al vooruit op de vorderingen waarmee Vos zijn eis vermeerdert en dringt op een vaststelling aan dat Vos niet meer te vorderen zou hebben dan het door haar gesteld bedrag (quod non!).

CW zal op 9 juli a.s. een executiegeschil bij de kantonrechter in Enschede aanhangig maken. Die procedure beperkt zich echter tot de inmiddels verbeurde dwangsom, terwijl CW in het hier aanhangige beroep alle feiten en gegevens in het geding heeft gebracht, waarop Vos zijn provisie vorderingen baseert.

PROVISIE

Productie 7 bij akte van 27 juni 2013

50.

Met akte van 27 juni 2013 heeft CW omzetstaten vanaf januari 2009 t/m maart 2013 in het geding gebracht en haar verweer tegen de door Vos gevorderde provisie (voor het eerst) onderbouwd. Uit haar berekeningen in productie 8 grieven blijkt afdoende dat haar in eerste aanleg gestelde provisie bedragen van € 13.404,81 en USD 6.219,58 veel te laag waren en dat Vos terecht weigerde met een dusdanig laag bedrag genoegen te nemen. Tevens bewijst haar berekening in productie 8 grieven dat de vorderingen van Vos niet op een "grove schatting" hebben berust.

Vos legt in **productie 37** een overzicht van alle provisie bedragen over 2008 en de periode januari 2009 t/m 20 juli 2009. Alle daarin genoemde bedragen worden hieronder uitvoerig onderbouwd.

51. Slotbalans 2008 plus provisie voor de klant Geissler voor 2008

Partijen hebben de voorlopige slotbalans altijd overeenstemmend op een bedrag van **min € 12.647,00** t.b.v. CW gesteld.

Vos heeft in eerste aanleg betaling van achterstallige provisie uit 2008 gevorderd, die CW voor de klant Geissler verschuldigd was en die Huang ten onrechte heeft ingehouden en niet in de slotbalans wilde instellen. Vos verwijst naar zijn stellingen in nr. 3 CvR en de bewijsstukken in **productie 7a**.

Het betreft een bedrag voor de klant Geissler van **€ 4.842,00**, dat de kantonrechter terecht heeft toegewezen. Nu CW in hoger beroep geen verweer tegen deze provisie vorderingen voor de klant Geissler uit 2008 voert, dient de uitspraak van de kantonrechter te worden bekrachtigd.

52. Periode januari t/m juni 2009

De omzetstaten die CW in productie 7 grieven over de maanden januari t/m juni 2009 komen niet overeen met de omzetstaten die sales assistente van CW Gladys nog tot 6 juli 2009 aan Vos heeft verstrekt (**productie 7 CvR** en **productie 30**). Met e-mail van 15 oktober 2012 (**productie 33**) heeft Vos enkele fouten aan CW meegedeeld en gemeld dat er veel meer zijn, en CW heeft naar aanleiding van deze e-mail de vermelde fouten in haar nieuwe omzetstaten gedeeltelijk hersteld en ontbrekende gegevens aangevuld. Toch zijn ook de nu overgelegde omzetstaten niet zonder fouten.

De fouten over januari t/m juni 2009 heeft Vos in een overzicht in **productie 38** per order gespecificeerd, te weten verkeerde provisie percentage of ten onrechte de provisie met € 0,00 opgegeven onder vermelding van "*no payment*". Een order ontbreekt volledig die CW aan Red-D gefactureerd en geleverd heeft. Het betreft een factuur die CW als vordering op Red-D doet gelden (**productie 24**).

De tekorten uit deze specificatie heeft Vos in zijn berekening in **productie 37** meegenomen. Na correctie van de fouten in **productie 38** bedraagt de provisie van Vos over januari t/m juni in totaal **€ 25.917,18** en **USD 14.473,48**. Met gemiddelde wisselkoers per maand omgerekend naar euro bedraagt de provisie over januari t/m juni 2009 **€ 36.695,19**, **productie 37**. De wisselkoers heeft Vos in zijn repliek (in het tabel op pagina 3) vermeld en CW heeft daartegen geen verweer gevoerd.

Het resultaat komt nagenoeg overeen met het bedrag dat Vos in eerste aanleg voor de maanden januari t/m juni 2009 heeft berekend (€36.730,00) en dat door CW bij grieven als "grove schatting" wordt afgedaan.

53. Periode 1 t/m 20 juli 2009

CW vult haar verweer in hoger beroep aan door de maand juli 2009 in twee tijdsvakken te verdelen: vanaf 1 juli tot en met 20 juli 2009 en vanaf 21 juli 2009 t/m 31 juli 2009.

Dat verweer staat uiteraard haaks op haar betoog dat de overeenkomst niet op 20 juli 2009 zou hebben geëindigd maar op 20 juni 2009.

Opgave op orderdatum, niet op factuurdatum

Bij haar opgave over de periode van 1 t/m 20 juli 2009 probeert CW opnieuw betaling van provisie te ontlopen door ineens alle orders op factuurdatum (kolom 7) af te rekenen en niet - zoals in alle andere omzetstaten - op orderdatum (derde kolom).

In alle orderoverzichten in productie 7 grieven en **productie 7 CvR** stellen partijen de provisie voor orders telkens op orderdatum vast en niet op factuurdatum. Een aantal orders van de klant FCI Germany die van 30 juni 2009 dateren rekenen beide partijen overeenstemmend in de maand juni 2009 af, ook al is de bijhorende factuur pas op 10 juli 2009 gedateerd (zie productie 7 grieven, lijst juni 2009, regels 50 t/m 52 en **productie 7 CvR**, lijst juni 2009, onderaan regels 35 t/m 37).

Door in haar opgave over 1 t/m 20 juli 2009 alle orders op factuurdatum op te geven, tracht CW orders zo veel mogelijk tegen het lagere percentage van 3% na 20 juli 2009 af te rekenen en verstrekt zodoende opzettelijk een valse opgave van de provisie vorderingen van Vos. Bij een correcte afrekening op orderdatum zouden 9 orders tegen de geldende percentages t/m 20 juli 2009 afgerekend moeten worden en niet tegen 3%, een verschil van rond € 7.500,00 provisie.

Vos zal een verklaring voor recht eisen dat CW alle order op orderdatum dient af te rekenen, teneinde te voorkomen dat CW haar opgaven flatteert, zoals de opgave over juli 2009, of de provisie uitstelt door trage facturering.

Vos legt in **productie 39** een gecorrigeerde omzetstaat voor 1 t/m 20 juli 2009 op orderdatum over met provisie bedragen en komt op een provisie bedrag van € 7.118,15 en USD 2.688,55, deze laatste omgerekend in euro € 1.991,52, derhalve in totaal € 9.109,67.

Order ITB van 20 juli 2009

In eerste aanleg heeft Vos provisie voor een order van de klant ITB van € 36.550,00 gevorderd t.h.v. € 1.828,00. CW dateert die order in haar lijst op een order datum van 31 juli 2009. Dat is onjuist. Vos heeft de order in **productie 7b** overgelegd. De order is gedateerd op 20 juli 2009 en op die datum dient CW de order ook af te rekenen tegen het toen geldende percentage.

54. Totale provisie t/m 20 juli 2009

De provisie bedraagt t/m juli 2009 derhalve:

Slotbalans 2008	min	€ 12.647,00
Provisie voor de klant Geissler in 2008		€ 4.842,00
Provisie januari t/m juni 2009		€ 36.695,19
Provisie t/m 20 juli 2009		€ 9.109,67
Provisie ITB order 20 juli 2009		€ 1.828,00
In totaal		€ 39.827,86

55. Rente

Over dat bedrag is CW wettelijke handelsrente verschuldigd vanaf 14 september 2009, mits zij niet alsnog haar medewerking verleent om de balans tussen Red-D, Vos en CW op te maken. CW diende over de maand juli 2009 uiterlijk tot 30 augustus 2009 een opgave te verstrekken en de provisie te betalen, art. 7:433, 434 BW. Op 14 september 2009 heeft Vos haar gesommeerd tot opgave (productie 2).

Vos wijzigt zijn eis in eerste aanleg, maar slechts met het oog op de hoofdsom waarover CW wettelijke handelsrente vanaf 14 september 2009 moet betalen. De veroordeling om € 42.749,00 provisie aan Vos te betalen kan worden bekrachtigd, aangezien CW een nog veel hoger bedrag voor provisie over haar overige omzetstaten moet betalen.

56. Provisie over de periode 21 juli 2009 t/m 30 november 2009 verdisconteerd

Voor de periode vanaf 21 juli 2009 t/m november 2009 heeft CW de provisie vorderingen van Vos met een percentage van 3% berekend en komt op een laag bedrag.

Het is juist dat de overeenkomst op 20 juli 2009 eindigde en dat CW over de periode vanaf 21 juli t/m 30 november 2009 alleen provisie over 30 klanten van de klantenlijst van Vos tegen 3% verschuldigd is. Als CW een redelijke opzegtermijn in acht had genomen had zij aan Vos provisie over orders van al haar klanten moeten betalen en daarbij de tijdens de uitvoering van de overeenkomst geldende percentages aan moeten houden. Dan was de provisie van Vos vele malen hoger uitgekomen.

Zodoende komt de schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging van in totaal € 55.776,77 echter sowieso hoger uit dan de provisie vorderingen volgens de 3% regeling en zijn deze laatste vorderingen dan ook volledig verdisconteerd in de vordering van Vos tot schadevergoeding.

Vos zal daarom de omzetstaten en berekening van CW slechts bij gebrek aan wetenschap betwisten en het bij zijn vordering tot aanvullende schadevergoeding laten – uiteraard met uitzondering van de opgave over 1 t/m 20 juli 2009 (**productie 39**), die inhoudt dat de opgave van CW over 21 t/m 31 juli 2009 eveneens onjuist is.

57. Provisie over de periode december 2009 t/m december 2010

Vos en CW hebben beiden de provisie over de periode vanaf december 2009 t/m april 2012 berekend, Vos met factuur 2012-CW502 van 4 oktober 2012 (**productie 27**, derde bijlage) op grond van de omzetstaten die CW op 13 september 2012 aan Vos verstrekte en CW in productie 8 grieven op grond van de opgaven die zij in productie 7 grieven heeft overgelegd.

Voor de periode van december 2009 tot en met december 2010 komen beide partijen op dezelfde bedragen uit – behalve voor de maanden april 2010 en november 2010. In april 2010 had CW abusievelijk een order van Tyco Poland in haar opgave van september 2012 meegenomen en herstelt haar fout nu bij productie 7 grieven. In november 2010 heeft CW een rekenfout bij een order van de klant Alhorn op klacht van Vos (**productie 33**) (inmiddels (gedeeltelijk) hersteld, hoewel nog steeds niet duidelijk is waarom haar factuurbedragen samen lager uitkomen dan het orderbedrag. Dat zou Vos pas kunnen achterhalen als CW alle afschriften van orders en bijhorende facturen zou overleggen of correspondentie met de klant over evt. annulering van een order.

Berekening van CW

Op grond van de berekening van CW in productie 8 grieven bedraagt de provisie over de periode december 2009 t/m december 2010 (€ 2.272,09 + € 42.600,24=) € 44.872,33 en (USD 483,84 + USD 4.535,91=) USD 5.019,75. Omgerekend in euro een bedrag van in totaal € 51.659,03 (zie **productie 40**).

Berekening van Vos op grond van productie 18

Vos heeft op 7 augustus 2011 de in **productie 18** overgelegde omzetgegevens voor de periode december 2009 t/m december 2010 van Gladys uit de boekhouding van CW verkregen (**productie 18a**). Op grond van deze gegevens komt de provisie van Vos op € 67.889,04 uit (**productie 40**).

Vos heeft de omzetgegevens van CW in **productie 18** al in maart 2012 ter comparitie in het geding gebracht. CW heeft de juistheid daarvan summierlijk bestreden, maar haar verweer niet onderbouwd. Zoals onder nr. 43 gezegd, dient CW bewijs te leveren dat haar in productie 7 grieven overgelegde omzetstaten volledig en juist zijn en gemotiveerd te onderbouwen en te bewijzen, waarom haar opgaven lager uitkomen dan de door haar sales assistente verstrekte gegevens over december 2009 t/m december 2010 en waardoor het verschil is ontstaan. Vos kan met een foutenanalyse volstaan en zal behoudens tegenbewijs zijn provisie vorderingen voor december 2009 t/m december 2010 op grond van de in **productie 18** overgelegde gegevens berekenen en opeisen en niet op grond van de omzetstaten in productie 7 grieven.

58. Foutenanalyse

Vos constateert dat het verschil tussen de omzetbedragen in productie 7 grieven en in **productie 18** gedurende de hele periode geleidelijk steeds groter wordt, hetgeen hij in een grafiek aantoont (**productie 41**, eerste bladzijde). Tevens lopen de door CW opgegeven provisie bedragen steeds verder terug, (**productie 41**, tweede bladzijde), wat geheel niet te rijmen valt met de sterke groei op de Duitse markt, waar de grootste klanten van CW in Europa gevestigd zijn. Met name lijkt het of de omzet waarover Vos provisie vordert in januari 2011 ineens volledig instort. Dat is bijzonder verdacht omdat Vos vanaf januari 2011 niet meer over omzetgegevens van CW beschikt.

Gedeeltelijk kan Vos de oorzaken voor deze afwijkingen achterhalen, zoals orders waar de factuur om onbekende redenen slechts 10% van de orderwaarde bedraagt of waar de provisie slechts 10% van de juiste provisie bedraagt, deze "reken- of typfouten" zijn uiteraard altijd in het voordeel van CW, nooit in het voordeel van Vos. Zulke (kwantificeerbare) fouten maken echter slechts een klein deel van het verschil uit (**productie 42**).

De hoofdoorzaak voor het verschil tussen de omzetbedragen in productie 7 grieven en **productie 18** is gelegen in het feit dat CW een groot aantal facturen en orders niet opgeeft. De facturen van CW hebben een voortlopende nummering per klant per maand. Door ontbrekende factuurnummers kan Vos derhalve eenvoudig detecteren dat CW niet alle facturen in haar omzetstaten heeft vermeld.

Vos legt in **productie 43** een overzicht van (erkenbaar) ontbrekende factuurnummers per klant over, die hij naar aanleiding van de omzetstaten van CW van 13 september 2012 heeft opgemaakt. Toen had CW slechts omzetstaten t/m april 2012 verstrekt. Voor sommige klanten beschikt Vos niet over voldoende factuurgegevens om ontbrekende nummers in een reeks van facturen op te kunnen merken. Ook voor zover een factuurnummer aan het einde van een kalendermaand ontbreekt, kan Vos dat niet altijd vaststellen, omdat de nummering iedere maand opnieuw begint te tellen.

Vos constateert een samenhang tussen het aantal ontbrekende facturen per maand en de hoogte van het verschil in provisie. Hoe meer facturen in een maandopgave van CW ontbreken, hoe groter is het verschil tussen de provisie die CW opgeeft ten opzichte van de provisie die Vos op grond van **productie 18** berekent, zie **productie 44**.

Voor de omzetstaten na april 2012 t/m maart 2013 bevatten de omzetstaten zo weinig gegevens dat Vos een vergelijkbare overzicht voor deze periode niet kan opstellen. CW laat overduidelijk steeds meer orders en facturen onvermeld en voor twee grote klanten geeft CW zelfs helemaal geen orders meer op, te weten voor FCI Germany en ADC Krone.

59. Orders van klant CH-TECH

In **productie 45** legt Vos 32 ontbrekende orders tot april 2012 over die hij op aanvraag van de klant CH-TECH heeft ontvangen. Deze klant geeft zijn orders op numerieke volgorde, waardoor Vos naast ontbrekende factuurnummers van CW ook ontbrekende ordernummers van CH-TECH in de omzetstaten van CW kon opmerken. Voor alle ontbrekende ordernummers heeft CW ook de bijhorende factuurnummers niet opgegeven. Vos heeft een lijst aan CH-TECH gestuurd en de hier overgelegde orders ontvangen.

De omzet van orders van de klant CH-TECH kwam volgens **productie 18** in de periode van december 2009 t/m december 2010 uit op € 104.056,64, de provisie van 3% bedraagt daaruit € 3.121,79 (**productie 40**). Bij een gemiddelde wisselkoers van 1,352 was dat een omzet van USD 140.684,58. CW heeft de omzet voor deze klant in haar omzetstaten van 13 september 2012 met slechts USD 104.808,00 opgegeven, een verschil van USD 35.876,58. In de omzetstaten van CW van 13 september 2012 ontbraken 16 opdrachten van CH-TECH van december 2009 t/m december 2010 met een totale verkoopomzet van USD 34.601,00.

Dat bewijst niet alleen dat CW haar omzetstaten flatteert door opdrachten niet op te geven en dat er een samenhang bestaat tussen ontbrekende factuurnummers in de omzetstaten en het geconstateerde verschil in de opgegeven provisie en dat Vos terecht tegen de omzetstaten van CW opkomt.

Het feit dat de opdrachten van CH-TECH op nagenoeg hetzelfde bedrag uitkomen dan de omzetgegevens in **productie 18** aangeven, bewijst tevens dat de gegevens die Vos in **productie 18** heeft overgelegd correct zijn.

Dat Vos op aanvraag orderafschriften van CH-TECH ontvangen heeft, bewijst bovendien dat ook CW zonder meer in staat is zich afschriften van orders of facturen bij haar klanten te verschaffen, teneinde aan het rechterlijke bevel te voldoen.

In totaal komt de omzet voor deze 32 ontbrekende orders van de klant CH-TECH voor de periode december 2009 t/m april 2012 op USD 64.680,50 uit, omgerekend naar euro € 47.840,61, waarover CW 3% provisie t.h.v. € 1.435,22 verschuldigd is.

Over de periode december 2009 t/m december 2010 bedraagt de provisie van Vos voor de 16 ontbrekende orders van CH-TECH (USD 34.601,00 \cdot 1,352 = € 25.592,46, waarvan 3% =) € 767,77.

Voor de resterende periode vanaf januari 2011 t/m april 2012 bedraagt de provisie (USD 30.079,50 \cdot 1,352 = € 22.248,15, waarvan 3% =) € 667,44.

60. Geen verklaring voor recht t.b.v. CW

Uit **productie 43** en **45** blijkt duidelijk dat CW al dan niet opzettelijk orders en facturen niet aan Vos opgeeft om de overeengekomen provisie van 3% te ontlopen.

De door CW bij akte van 27 juni 2013 gevorderde verklaring voor recht dat Vos niet meer te vorderen zou hebben dan de door haar opgegeven bedragen staat voor afwijzing gereed, mits deze niet al afstuit op het feit dat CW als gedaagde in eerste aanleg geen reconventionele vorderingen in hoger beroep kan instellen (zie hierboven nr. 45).

Vos zal niet met de door CW berekende provisie bedragen van nog geen € 160.000,00 tot en met maart 2013 genoegen nemen maar volledige en juiste opgaven met afschriften van bescheiden blijven afdwingen totdat CW haar mededelingsverplichtingen naar behoren nakomt. De dwangsom dient daarbij rekening te houden met de hoogte van zijn provisie vorderingen en duidelijk hoger te zijn dan het maximum van € 50.000,00 in eerste aanleg.

61.

Vos vordert met vermeerdering van eis voor de periode december 2009 t/m december 2010 primair betaling van een provisie bedrag van € 67.889,04.

Subsidiair en slechts voor zover U Edelachtbare College oordeelt dat de omzetgegevens in **productie 18** tussen partijen onvoldoende zijn vast komen te staan, eist Vos het door CW berekende bedrag van € 51.659,03 en aanvullend de provisie t.h.v. € 767,77 over de in **productie 45** overgelegde orders van CH-TECH voor de periode t/m december 2010.

Tevens eist Vos in dat geval subsidiair veroordeling van CW om aan Vos binnen één maand na uitspraak volledig en naar waarheid afschriften van alle orders van en facturen aan klanten van de klantenlijst van **productie 15** en **15a** te verstrekken, met orderdatum vanaf 1 december 2009 t/m 31 december 2010, met name doch niet uitsluitend van de in **productie 43** genoemde facturen en orders, op straffe van een aan Vos te betalen dwangsom van € 1.000,00 voor iedere dag dat CW na afloop van het termijn in gebreke blijft, tot aan een maximum € 25.000,00.

62. Rente

CW is over de provisie bedragen wettelijke handelsrente verschuldigd, mits deze niet alsnog (gedeeltelijk) door verrekening met vorderingen van CW op Red-D b.v. komen te vervallen. Volgens art. 7:433, 434 BW diende CW maandelijks over de opdrachten van de voorafgaande maand af te rekenen en de provisie te betalen. Vos heeft CW in 2009 en 2010 bij herhaling tot opgave gesommeerd (**productie 2, 16** en **30**) en CW op 28 juni 2010 gedagvaard. Zodoende verkeerde CW telkens op de eerste dag van de kalendermaand in verzuim van betaling van de provisie over de telkens voorlaatste maand, laatstelijk op 1 februari 2011.

Vos vordert wettelijke handelsrente over het primair gevorderde bedrag vanaf 1 februari 2011.

Over het subsidiair gevorderde bedrag dat CW aan Vos al in september 2012 heeft opgegeven heeft Vos de wettelijke handelsrente tot 30 september 2012 berekend op een bedrag van € 7.334,78 en USD 1.884,32, dat laatste omgerekend in Euro € 1.393,73, in totaal derhalve € 8.728,51 (zie **productie 27** bijlage en factuur 2012-CW503). Vos vordert dat bedrag voor handelsrente tot september 2012 en overige handelsrente vanaf 1 oktober 2012 over het door

CW opgegeven bedrag en over beide provisie vorderingen voor de klant CH-TECH die over opdrachten t/m april 2012 verschuldigd zijn.

63.

Provisie over de periode januari 2011 t/m maart 2013 en verder t/m 20 juli 2014 en rente

Voor deze periode beschikt Vos over geen andere gegevens dan die van CW en kan alleen constateren dat in ieder geval tot april 2012 een groot aantal facturen en orders ontbreekt (**productie 43 en 45**).

De gegevens over mei 2012 t/m maart 2013 heeft Vos pas op 27 juni 2013 ontvangen. Deze omzetstaten vertonen nog veel meer gebreken en lacunes waardoor Vos niet in staat is de opgaven en berekeningen van CW tot in detail te controleren en ontbrekende factuurnummers en ordernummers te achterhalen. Vos behoudt zich voor **productie 43** zo mogelijk nog aan te vullen, maar de omzetstaten bevatten dusdanig weinig gegevens dat ontbrekende factuurnummers moeilijk te detecteren zijn. Voorlopig constateert Vos alleen dat orders van ADC Krone en FCI Germany na de respectievelijke overnames door TE Connectivity en Delphi ten onrechte volledig ontbreken (zie hierboven nr. 29).

Vos zal zijn eis vermeerderen met de provisie vorderingen die CW op grond van de opgaven voor 2011, 2012 en januari t/m maart 2013 voor zijn klantenlijst van 30 klanten heeft berekend, te weten bedragen van

€ 43.488,52	USD 10.101,01
€ 40.802,81	USD 5.464,05
€ 2.494,76	USD 825,72

In totaal € 86.786,09 USD 26.390,78, omgerekend naar euro € 12.123,36

in totaal derhalve € 98.909,45.

Aanvullende vordert Vos provisie over de in **productie 45** overgelegde orders van CH-TECH vanaf januari 2011 t/m april 2012 t.h.v. € 667,44.

Voor dat bedrag dient CW wettelijke handelsrente te betalen, laatstelijk over de in maart 2013 verschuldigde provisie vanaf 1 mei 2013.

Vos verzet zich echter met klem tegen de door CW gevraagd verklaring voor recht dat Vos over deze periode niet meer te vorderen zou hebben dan hetgeen CW in deze opgeeft. Op grond van zijn in nr. 58 opgemaakte en met producties onderbouwde foutenanalyse schat Vos dat hij door de onvolledige en onjuiste opgaven door CW het overgrote deel van zijn provisie vorderingen nog niet heeft kunnen achterhalen en dat hij uiteindelijk aanspraak maakt op de in zijn schrijven van 17 september 2012 beraamde bedragen van in totaal meer dan € 330.000,00 vanaf 21 juli 2009 t/m 20 juli 2014.

64. CONCLUSIE

De provisie van Vos bedraagt **primair** op grond van **productie 15, 18, 37 t/m 40, 45** en productie 8 grieven

jan t/m 20 juli 2009	€ 39.827,86
dec 2009 t/m dec 2010	€ 67.889,04
jan 2011 t/m mrt 13	€ 98.909,45
Orders CH-TECH	€ 667,44

in totaal € 207.293,79

subsidiair op grond van **productie 15, 37 t/m 40, 45** en productie 8 grieven

jan t/m 20 juli 2009	€ 39.827,86
dec 2009 t/m dec 2010	€ 51.659,03
Orders CH-TECH	€ 767,77
jan 2011 t/m mrt 13	€ 98.909,45
Orders CH-TECH	€ 667,44

in totaal € 191.831,55

Voor zover de kantonrechter Vos al provisie t.h.v. € 42.749,00 heeft toegewezen dient zijn uitspraak te worden bekrachtigd, alleen de veroordeling over de rentevordering moet worden gewijzigd. Daarnaast vordert Vos bij vermeerdering van eis bovenop de al toegewezen provisie aanvullende provisie van primair € 164.544,79 en subsidiair € 149.082,55.

Zijn vordering tot schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging bedraagt € 55.776,77. Voor zover de kantonrechter al een bedrag van € 38.424,00 heeft toegewezen, dient zijn uitspraak te worden bekrachtigd en eist Vos veroordeling tot betaling van een aanvullende schadevergoeding van € 17.352,77.

Subsidiair mits zijn primaire vorderingen tot bekrachtiging en aanvullende veroordelingen niet gehonoreerd worden, vordert Vos om de uitspraak van 17 juli 2012 gedeeltelijk te vernietigen voor zover daarin provisie en schadevergoeding worden toegewezen, en opnieuw rechtdoende CW tot betaling van een schadevergoeding van € 55.776,77 te veroordelen en tot betaling van provisie van primair € 207.293,79 en subsidiair € 191.831,55.

64. Afrekening en exhibitie

Voor de periode vanaf april 2013 t/m 20 juli 2014 dient CW maandelijks opgaven te verstrekken en provisie te betalen over de in de voorafgaande maand ontvangen opdrachten per orderdatum.

CW vraagt zelf een verklaring voor recht om met te kunnen volstaan met het maandelijks verstrekken van omzetstaten over de voorafgaande maand, binnen vier weken na afloop daarvan. Het is voor het eerst zijn dat CW deze verplichting aanvaardt, tot nu toe heeft Vos pas jaren later omzetstaten ontvangen en nog nooit enige betaling.

Aangezien CW de provisie volgens art. 7:433, 434 BW tot aan het eind van een maand over de voorafgaande maand dient te betalen en de omzetstaten zoals aangetoond veel fouten en lacunes bevatten, meent Vos dat CW tenminste binnen twee weken na afloop van iedere maand omzetstaten over de voorafgaande maand moet verstrekken en binnen vier weken na afloop van iedere maand de provisie over de voorafgaande maand moet betalen.

De door CW verstrekte omzetstaten kunnen weliswaar als provisie afrekeningen gelden, maar CW kan daarmee niet volstaan om aan haar exhibitieverplichting te voldoen en haar vordering daartoe staat voor afwijzing gereed. Vos blijft benadrukken dat CW naast haar omzetstaten afschriften van alle bescheiden moet overleggen, juist omdat de tot nu toe overgelegde omzetstaten te veel gebreken en lacunes bevatten om een betrouwbaar en vooral volledig beeld van de provisie vorderingen van Vos te geven, zoals Vos hierboven uitvoerig heeft onderbouwd en bewezen.

Op zijn minst dient CW afschriften van alle opdrachtformulieren en de bijhorende facturen over te leggen, mits het bedrag van opdracht en facturen overeenstemmen. Bij afwijkingen dient CW aanvullende bescheiden te verstrekken, waaruit blijkt wat de oorzaak is, zoals een gedeeltelijke annulering of nadere afspraken met de klant. Wanbetaling kan daarbij geen reden zijn om aan Vos provisie te ontzeggen.

CW dient bij haar provisie afrekening derhalve telkens afschriften van opdrachten, facturen en overige bescheiden over de voorafgaande maand te verstrekken.

MITSDIEN:

dat het uw Gerechtshof behage

I. In principaal appel

1.

de uitspraak van de Rechtbank Almelo, sector kanton, locatie Enschede van 13 december 2011 en van 17 juli 2012, gewezen onder zaakrolnummer 359.064 CV EXPL 10-14403 tussen appellant als gedaagde en geïntimeerde als eiser, al dan niet met aanvulling en verbetering van gronden, te bekrachtigen, voor zover door geïntimeerde bij incidenteel appel niet subsidiair ten dele anderszins gevorderd,

2.
CW in haar beroep niet-ontvankelijk te verklaren cq. haar beroep als ongegrond af te wijzen,

3.
CW in haar bij akte van vermeerdering van eis ingestelde (reconventionele) vorderingen in nr. 5, 6 en 7 niet-ontvankelijk te verklaren, oftewel deze als ongegrond af te wijzen.

II. In incidenteel appel en na wijziging cq. vermeerdering van eis

1.
de uitspraak van de Rechtbank Almelo, sector kanton, locatie Enschede van 17 juli 2012, gewezen onder zaakrolnummer 359.064 CV EXPL 10-14403 tussen appellant als gedaagde en geïntimeerde als eiser,

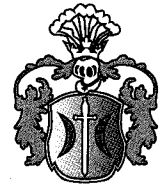
gedeeltelijk te vernietigen, voor zover de kantonrechter onder nr. 3, eerste alinea de wettelijke handelsrente vanaf 14 september 2009 over een hoofdsom van € 42.749,00 toewijst, en, opnieuw rechtdoende, wettelijke handelsrente vanaf 14 september 2009 over een bedrag van € 39.827,86 tot aan de dag van voldoening toe te wijzen,

met bekrachtiging van de uitspraak voor het overige deel.

2.
Chen Wey te veroordelen om aan Vos tegen behoorlijk bewijs van kwijting een aanvullend bedrag van € 17.352,77 voor schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging te betalen, vermeerderd met wettelijke handelsrente vanaf 21 juli 2009 tot aan de dag van algehele voldoening, voor zover dat bedrag niet al vóór de uitspraak door verrekening met vorderingen van Chen Wey op Red-D b.v. teniet is gegaan.

2.1
Primair Chen Wey te veroordelen om aan Vos tegen behoorlijk bewijs van kwijting een aanvullend bedrag voor provisie te betalen van € 164.544,79, vermeerderd met wettelijke handelsrente over een bedrag van € 67.889,04 vanaf 1 februari 2011 en over een bedrag van € 99.576,89 vanaf 1 mei 2013 tot aan de dag van algehele voldoening, voor zover deze vorderingen niet al vóór de uitspraak gedeeltelijk door verrekening met vorderingen van Chen Wey op Red-D b.v. teniet zijn gegaan.

2.2
Subsidiair en slechts voor zover U Edelachtbare college de in **productie 18 en 40** overgelegde berekeningsgrondslag onvoldoende bewezen oordeelt:

Chen Wey te veroordelen om aan Vos tegen behoorlijk bewijs van kwijting te betalen een aanvullend bedrag van € 149.759,07 voor provisie, vermeerderd met vastgestelde wettelijke handelsrente tot 30 september 2012 van € 8.728,51, overigens vermeerderd met wettelijke handelsrente over een bedrag van € 53.094,24 vanaf 1 oktober 2012 en over een bedrag van € 98.909,45 vanaf 1 mei 2013 tot aan de dag van algehele voldoening, voor zover deze vorderingen niet al vóór de uitspraak gedeeltelijk door verrekening met vorderingen van Chen Wey op Red-D b.v. teniet zijn gegaan,

Chen Wey tevens te veroordelen om aan Vos binnen één maand na uitspraak volledig en naar waarheid afschriften van alle opdrachten van en facturen aan klanten van de klantenlijst in **productie 15** en **productie 15a** te verstrekken, met orderdatum vanaf 1 december 2009 t/m 31 december 2010, met name doch niet uitsluitend van de in **productie 43** genoemde facturen en orders, op straffe van een aan Vos te betalen dwangsom van € 1.000,00 voor iedere dag dat CW na afloop van het termijn in gebreke blijft, tot aan een maximum € 25.000,00.

3.

Subsidiair en slechts voor zover zijn primaire eis tot gedeeltelijke vernietiging met bekrachtiging van het overige deel (nr. 1) en tot aanvullende veroordelingen (nr. 2) niet gehonoreerd worden,

de uitspraak van de Rechtbank Almelo, sector kanton, locatie Enschede van 17 juli 2012, gewezen onder zaakrolnummer 359.064 CV EXPL 10-14403 tussen appellant als gedaagde en geïntimeerde als eiser, gedeeltelijk te vernietigen, wat betreft hetgeen de kantonrechter onder nr. 3, eerste alinea en derde alinea heeft toegewezen, met bekrachtiging van de uitspraak voor het overige deel, en opnieuw rechtdoende,

3.1

Chen Wey te veroordelen om aan Vos tegen behoorlijk bewijs van kwijting een bedrag van € 55.776,77 voor schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging te betalen, vermeerderd met wettelijke handelsrente vanaf 21 juli 2009 tot aan de dag van algehele voldoening, voor zover dat bedrag niet al vóór de uitspraak door verrekening met vorderingen van Chen Wey op Red-D b.v. teniet is gegaan.

3.2

Primair Chen Wey te veroordelen om aan Vos tegen behoorlijk bewijs van kwijting een bedrag voor provisie te betalen van € 207.293,79, vermeerderd met wettelijke handelsrente over een bedrag van € 39.827,86 vanaf 14 september 2009, over een bedrag van € 67.889,04 vanaf 1 februari 2011 en over een bedrag van € 99.576,89 vanaf 1 mei 2013 tot aan de dag van algehele voldoening, voor zover deze vorderingen niet al vóór de uitspraak gedeeltelijk door verrekening met vorderingen van Chen Wey op Red-D b.v. teniet zijn gegaan.

3.3

Subsidiair en slechts voor zover U Edelachtbare college de in **productie 18** en **40** overgelegde berekeningsgrondslag onvoldoende bewezen oordeelt:

Chen Wey te veroordelen om aan Vos tegen behoorlijk bewijs van kwijting te betalen een bedrag van € 191.831,55 voor provisie, vermeerderd met vastgestelde wettelijke handelsrente tot 30 september 2012 van € 8.728,51, overigens vermeerderd met wettelijke handelsrente over een bedrag van € 39.827,86 vanaf 14 september 2009, over een bedrag van € 53.094,24 vanaf 1 oktober 2012 en over een bedrag van € 98.909,45 vanaf 1 mei 2013 tot aan de dag van algehele voldoening, voor zover deze vorderingen niet al vóór de uitspraak gedeeltelijk door verrekening met vorderingen van Chen Wey op Red-D b.v. teniet zijn gegaan,

Chen Wey tevens te veroordelen om aan Vos binnen één maand na uitspraak volledig en naar waarheid afschriften van alle opdrachten van en facturen aan klanten van de klantenlijst in **productie 15** en **productie 15a** te verstrekken, met orderdatum vanaf 1 december 2009 t/m 31 december 2010, met name doch niet uitsluitend van de in **productie 43** genoemde facturen en orders, op straffe van een aan Vos te betalen dwangsom van € 1.000,00 voor iedere dag dat CW na afloop van het termijn in gebreke blijft, tot aan een maximum € 25.000,00.

4.

Voor recht te verklaren dat voor de op zijn in **productie 15** overgelegde klantenlijst vermelde klanten de in punt 9 van de overeenkomst bepaalde provisie regeling tot 20 juli 2014 onverkort blijft gelden, ongeacht of deze klanten na 20 juli 2009 van naam of rechtspersoonlijkheid veranderd zijn of nog zullen veranderen, en dat de in **productie 15a** overgelegde lijst met naamsveranderingen of aliassen naast de klantenlijst in **productie 15** heeft te gelden.

5.

Voor recht te verklaren dat CW de provisie tegen de provisie percentage dient te berekenen die op de dag geldt, waarop de opdracht is gedateerd (orderdatum), ongeacht op welk datum CW de opdracht heeft ontvangen of heeft geleverd of gefactureerd.

6.

Chen Wey te veroordelen om aan Vos maandelijks omzetstaten te verstrekken, over alle opdrachten van de voorafgaande maand per orderdatum, uiterlijk binnen twee weken na einde van de voorafgaande kalendermaand, laatstelijk tot 15 augustus 2014 over juli 2014, met opgave van de hierover verschuldigde provisie, en de verschuldigde provisie uiterlijk binnen twee weken na verstrijken van het termijn voor opgave aan Vos te betalen, laatstelijk op 29 augustus 2014, ongeacht of CW een opgave hierover heeft verstrekt.

7.

Voor recht te verklaren dat CW de provisie voor opdrachten per orderdatum ook dan binnen de onder 6. genoemde termijnen dient op te geven en te betalen, als CW op dat moment (nog) geen (volledige) betaling voor deze opdracht heeft ontvangen.

8.

CW te veroordelen om aan Vos bij haar opgaven maandelijks afschriften van alle bescheiden omtrent alle opdrachten te verstrekken, die CW in de voorafgaande kalendermaand van klanten van de klantenlijst van Vos in **productie 15** en **15a** heeft verkregen, waaruit de omzet van deze opdrachten per klant op orderdatum kan worden vastgesteld, te weten opdrachtformulieren en de bijhorende facturen alsmede aanvullende bescheiden, voor het geval de factuurbedragen niet met de opdrachtformulieren overeengekomen, uiterlijk binnen twee weken na einde van de voorafgaande kalendermaand, laatstelijk tot 15 augustus 2014 over juli 2014.

9.

Chen Wey te veroordelen om aan Vos binnen één maand na uitspraak volledig en naar waarheid afschriften van alle opdrachten van en facturen aan klanten van de klantenlijst van Vos in **productie 15** en **15a** te verstrekken, met orderdatum vanaf 1 januari 2011 tot aan de dag van uitspraak, laatstelijk tot en met 20 juli 2014, ongeacht of CW betaling voor deze opdrachten heeft ontvangen, ongeacht of klanten tussentijds van naam veranderd zijn, met name doch niet uitsluitend van de in productie 43 genoemde facturen en orders alsmede van alle opdrachten van de klant ADC na overname door TE Connectivity (Tyco) in december 2010 en van de klant FCI Germany na overname door Delphi in oktober 2012, op straffe van een aan Vos te betalen dwangsom van € 1.500,00 per dag tot aan een maximum € 150.000,00.

10.

Voor het geval dat de dag van uitspraak vóór 20 juli 2014 valt:

Chen Wey te tevens veroordelen om aan Vos vanaf één maand na de dag van uitspraak telkens op de eerste werkdag van iedere maand volledig en naar waarheid afschriften van alle opdrachten van klanten van de klantenlijst van Vos in productie 15 en 15a te verstrekken, die CW in de voorafgaande maand heeft ontvangen, met orderdatum vanaf de dag na uitspraak t/m 20 juli 2014, tevens vergezeld van de bijhorende facturen, voor zover CW deze in de voorafgaande maand al heeft opgemaakt, alle opdrachten inbegrepen van de klant ADC na overname door TE Connectivity (Tyco) in december 2010 en van de klant FCI Germany na overname door Delphi in oktober 2012, op straffe van een aan Vos te betalen dwangsom van € 500,00 per dag, telkens vanaf de tweede werkdag van iedere maand waarop niet alle afschriften over de voorafgaande maand volledig en naar waarheid zijn verstrekt, tot aan een maximum € 15.000,00 per maand en tot aan een totaal maximum van € 100.000,00.

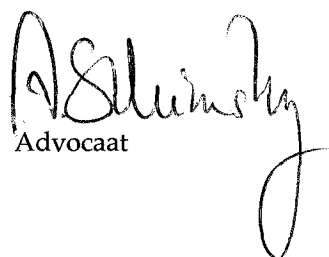
11.

Slechts voor het geval dat U Edelachtbare College het standpunt van CW honoreert dat de vestigingen van Tyco/TE Connectivity in Duitsland vereenzelvigd dienen te worden, voor recht te verklaren dat de in **productie 15b** genoemde klantenlijst aan de klantenlijst van Vos in **productie 15** en **15a** moet worden toegevoegd en dat alle hiervoor genoemde verklaringen en veroordeling onverkort voor de in **productie 15b** genoemde klanten hebben te gelden.

III. In principaal en incidenteel appel

met veroordeling van CW in de kosten van principaal en incidenteel appel en zo veel mogelijk uitvoerbaar bij voorraad.

Advocaat

Deze zaak wordt behandeld door

advocaat mr. A.U. Schimansky
Ruysdaelstraat 2, NL - 7204 CD Zutphen
Postbus 411, NL - 7200 AK Zutphen
T: 0031 - (0)575 - 51 22 85
F: 0031 - (0)87 - 78 43 258 (fax2mail, € 0,35 p.m.+€ 0,45)
E-mail: info@schimansky.nl
www.schimansky.nl